

De brief van onze apostel Paulus aan de Kolossenzen en Laodiceërs

Door: Mike McGlathery

Introductie

De brief aan de Kolossenzen bevindt zich in de middelste groep van de brieven van Paulus na de Handelingen periode.

Paulus 'Handelingenbrieven, vóór het tempel visioen, omvatten. Galaten, 1 en 2 Thessalonicenzen,

Paulus 'Handelingenbrieven, na het tempelvisioen, omvatten. 1 & 2 Korintiërs, Romeinen,

Paulus 'vroegste brieven na de Handelingen periode, omvatten. Filippenzen, 1e Timotheüs, Titus,

Paulus 'middelste brieven na de Handelingen periode omvatten. Filemon, Kolossenzen,

Paulus ' laatste, na Handelingen, brieven omvatten. Efeziërs, 2 Timotheüs.

“Kol. 1:1: Paulus, een apostel van Jezus Christus, door de wil van God, en Timotheüs, de broeder,

“Kol. 1:2: Den heiligen en gelovigen broederen in Christus, die te Kolosse zijn; genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

“Kol. 1:3: Wij danken den God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende;

Het geloof van de Kolossenzen.

“Kol. 1:4: Alzo wij van uw geloof in Christus Jezus gehoord hebben, en van de liefde, die gij hebt tot alle heiligen.

De Kolossenzen hadden geloof in Christus Jezus en hadden liefde tot alle heiligen. Laten we verder lezen om te zien wat voor geloof de Kolossenzen hadden.

“Kol. 1:5: Om de hoop, die u weggelegd is in de hemelen, van welke gij te voren gehoord hebt, door het Woord der waarheid, namelijk des Evangelies;

Het *“geloof in Christus Jezus”* dat de Kolossenzen hadden was *“om de hoop die u (de Kolossenzen) is weggelegd in de hemelen.*

Het was *“geloof”* in Paulus zijn boodschap ter redding, ongeacht de toehoorders en naam die het had op het moment dat ze het hoorden. Het was GEEN geloof in de Christus dat hen betrok in een "koninkrijk" dat Hij "uit de hemel" naar de aarde zal brengen. Ze hadden het woord gehoord, en dat woord ging over de waarheid. De waarheid was van het evangelie dat ging om *“hoop die u (Kolossenzen) is weggelegd”* *“IN DE HEMELEN”*, niet *“UIT DE HEMELEN”* maar *“IN DE HEMELEN”*.

Dat is NIET slechts semantiek (= betekenisleer). Dat is een significant verschil dat we in de Schrift zien. Kijk naar de term "IN DE HEMEL" in Kolossenzen 1 vers 5, en vergelijk dat met het koninkrijk dat God alleen aan Israël beloofde dat "UIT DE HEMEL" naar de aarde zou komen.

“Exodes 19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

“Deut. 11:21: Opdat uw dagen, en de dagen uwer kinderen, in het land, dat de Heere uw vaders gezworen heeft hun te geven, vermenigvuldigen, gelijk de dagen des hemels op de aarde.

“Daniël 2:44: Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.

“Jes. 9:6: Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

“Jes. 9:7: Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des Heeren der heirscharen zal zulks doen.

Ik hoop dat u het verschil in de Schrift kunt zien. "In de hemel" is iets anders dan "uit de hemel" komen. Uit de hemel is niet langer 'in de hemel'. Aan Israël werd een koninkrijk beloofd OP AARDE, VANUIT DE HEMEL. Wij gelovigen die in het lichaam van Christus zijn, zijn GEEN Israël. Het lichaam van Christus heeft een toekomstige hoop en bestemming "IN DE HEMEL", zoals Kolossenzen 1, vers 5 zegt, evenals Filippenzen 3: 20-21.

“Kol. 1:5: Om de hoop, die u weggelegd is in de hemelen, van welke gij te voren gehoord hebt, door het Woord der waarheid, namelijk des Evangelies;

“Fil. 3:20: Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;

“Fil. 3:21: Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen.

Laten we verder gaan in Kolossenzen hoofdstuk 1 vers 6.

“Kol. 1:6: Hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van dien dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt.

Paulus sprak over het evangelie NADAT het naar de hele wereld was gezonden. Het is het evangelie dat zij, en wij geloven, hebben gehoord en gekend, het woord der waarheid, het evangelie van de genade van God in waarheid.

“Kol. 1:7: Gelijk gij ook geleerd hebt van Epafras, onzen geliefden mededienstknecht, dewelke een getrouw dienaar van Christus is voor u;

“Kol. 1:8: Die ons ook verklaard heeft uw liefde in den Geest.

Hier lezen we dat Epafros de geliefde mededienstknecht was, die een trouwe dienaar van Christus was, aan degenen die in Kolosse waren. Epafros bevond zich in die geestelijke afstamming waar Paulus over spreekt in 2 Timotheüs 2 vers 2.

“2 Tim. 2:2: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.

Gebed van Genade Gelovigen.

Hier voegde Paulus, geïnspireerd door God, enkele, tussen haakjes, overwegingen toe over het gebed.

Kol. 1:9: Waarom ook wij, van dien dag af dat wij het gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand;

In de Handelingenperiode, voordat Israël totaal verblind, of verhard, en verworpen werd in Handelingen 28:25-29, was het lichaam van Christus betrokken bij EEN REDDINGS missie.

“Rom. 11:5: Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.

“Rom. 11:7: Wat dan? Hetgeen Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden.

“1 Kor. 9:20: En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou.

Het lichaam van Christus, Zijn kerk, was nog steeds vleeselijk en had melk nodig, GEEN vast voedsel. Ze hadden geestelijke gaven nodig om een teken te zijn voor het nabije Israël dat een teken vereiste.

Maar nu, nadat Israël was verminderd tussen Handelingen 8 en het schrijven van 1 Korintiërs, ging het lichaam van Christus vleeselijk verder.

“1 Kor. 3:2: Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet.

“1 Kor.13:11: Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

“1 Kor. 14:20: Broeders, wordt (zijt) geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

Paulus waarschuwde degenen vooraf met tekenen, gegeven aan het verminderde Israël, dat het spoedig tijd zou zijn om de tekenen aan Israël voorbij te laten gaan, toen God verklaarde dat Israël "niet mijn volk" is, zoals geprofeteerd in Hosea 1: 9.

In plaats van dat “de manifestatie van de Geest” wordt gegeven “aan een ieder” in 1 Korintiërs 12, vers 7, zullen we nu, in Kolossenzen 1 vers 9, “*vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand*”.

Dat is het tweede deel van Gods wil volgens:

“1 Tim. 2:3: Want dat is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker;

“1Tim. 2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

Er was een “GEVEN VAN GAVEN VAN DE GEEST” geweest in de tijd van ISRAËL'S VERMINDERING. Maar dat is anders dan wat we lezen in Kolossenzen 1, vers 9, dat beter voor ons is, *“vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en GEESTELIJK verstand”*.

Er is een groot verschil tussen gevoed worden met melk, GEGEVEN GAVEN van de Geest voor Israëlieten om te zien en te geloven, en het verkrijgen van vast voedsel, namelijk: VERVULD worden met kennis, wijsheid en GEESTELIJK verstand.

“Kol. 1:10: Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere,.....”

VERVULD worden met zijn kennis, wijsheid en geestelijk verstand is bedoeld om geredde mensen toe te rusten voor het WANDELEN waardiglijk den Heere. Wandelen WAARDIGLIJK den Heere kan niet voortkomen uit onze gerechtigheid welke is als een *“wegwerpelijk kleet”*. Het is bovennatuurlijk. Het wordt ons toegerekend als gelovigen in het evangelie van Christus, Die gekruisigd is voor onze zonden. Het is geestelijk. Het is van de Geest die ons verzegelt in de gerechtigheid van God, in het lichaam van Christus.

Kol. 1:9: Waarom ook wij, van dien dag af dat wij het gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand;

Vergelijk dit met:

“1 Tim. 2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

Het is Gods wil dat geredde mensen *“tot de kennis der waarheid komen”*. De "kennis van Gods wil" is *“in alle wijsheid en geestelijk verstand”*. Zo,

“2 Tim. 2:15: Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Laten we verder gaan met de tekst van Kolossenzen:

“Kol. 1:9: Waarom ook wij, van dien dag af dat wij het gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand;

“Kol. 1:10: Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God;

Gebed is een belangrijk item dat vaak wordt weggelaten. Als je geen gebedslijst hebt, bid dan hoe dan ook. Om te beginnen kunt u bidden voor de lijst met mensen in deze Bijbelstudie. Paulus vertelt ons zelfs enkele van de dingen waarvoor we als genade-gelovigen moeten bidden. Hier zijn er vijf:

[1] Zoals in Kolossenzen 1:9, **BID** dat "gij moogt worden vervuld met de KENNIS van zijn wil in alle wijsheid en geestelijk verstand".

“1 Tim. 2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, (de Kolossenzen waren alreeds gered) en tot kennis der waarheid komen.

“Kol. 1:9:.....dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand;

[2] Zoals in Kolossenzen 1:10, **BID** dat "gij de Heer WAARDIG WANDELT ..."

Daarom wordt "vervuld met de kennis van zijn wil" ZO "DAT gij de Heer waardig zult wandelen"

Daarom, om 'tot de kennis van de waarheid' te komen die LEIDT TOT een 'wandeling, de Heer waardig',
"in alle goede werken vrucht dragende"

"Kol. 1:11: Met alle kracht bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap;

[3] Net als in Kolossenzen 1:11 **BID** dat, we "met alle kracht VERSTERKT zullen worden, overeenkomstig zijn glorieuze kracht."

Natuurlijk zegt Paulus niets over het doen van werken waardoor we gered worden. In deze uitspraken spreekt Paulus alleen tot alle geredde individuen, NIET tot de GEVALLEN natie Israël.

"Kol. 1:11: Met alle kracht bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap;

[4] Zoals in Kolossenzen 1:11, **BID** omdat het volgen van dat pad, in gebed, leidt *"tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid"*.

Wil je vreugde?

Wilt u meer geduld?

Paulus predikt dat ze verband houden met het bidden om deze eigenschappen bij anderen en bij onszelf zoals hij dat deed.

Op dit punt ging Paulus verder met zijn begroetingen van vóór zijn uitspraken over het gebed.

"Kol. 1:12: Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht;

Als Paulus zegt: *"Dankende de Vader", "Die ons ..."*, gaat hij over van opmerkingen over gebed naar een prachtige samenvatting van de prijzenswaardige voorzieningen van God.

[5] Dus **"DANKENDE"** zou het vijfde item zijn in Paulus 'lijst hoe genade gelovigen in staat zijn gesteld om te bidden.

Gods prijzenswaardige voorzieningen.

"Kol. 1:12b:den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht;

Merk op dat er staat: *"Die ons ons bekwaam gemaakt heeft"* om deel te nemen aan de erfenis van de heiligen in het licht." Ik wil dat we begrijpen waarom dat NIET over ons kan gaan, en degenen in Kolosse, om deelnemers te worden aan de erfenis van Israël. Kijk naar de zin "heeft ons BEKWAAM gemaakt". VANDAAG lijkt dat te betekenen "heeft ons laten bekwaam worden" (die speciale persoon) of "heeft ons laten bekwaamen" (de meest waardevolle speler). Maar op het moment dat het werd vertaald, "heeft ons bekwaam gemaakt" betekende het: heeft ons in staat gesteld, of heeft ons gekwalificeerd.

Ten eerste verwijst Paulus naar "heiligen in het licht" die een erfenis bezitten. Welke erfenis wordt aan heiligen in het licht beloofd, en IS DAT dezelfde erfenis die aan ISRAËL'S VADERS wordt beloofd?

Israëls belofte van een erfenis zou alleen in de toekomst zeker gesteld worden. Israëls belofte van een erfenis bevat een grote "indien", die moet worden vervuld voordat de erfenis hen toekomt.

“Ex. 9:5: Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

Ex. 19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Dat is heel iets anders. Het is niet hetzelfde als de erfenis aan de mensen waarvan Paulus zegt dat ze "heiligen in het licht" zijn.

Israël wacht erop om weer het licht van de wereld te zijn. Maar de gelovigen, volgens het evangelie van Paulus, zoals wij, en degenen te Kolosse, zijn REEDS HEILIGEN IN HET LICHT. Paulus zegt dat gelovigen in zijn evangelie, "Christus gekruisigd voor onze zonden", reeds DE RECHTVAARDIGHEID VAN GOD zijn gemaakt.

“2 Kor. 5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem (in Christus).

Terwijl Handelingen 3:19-21 zegt dat Israël nog steeds berouw moet hebben, zich moet bekeren en tot het einde moet volharden, opdat:

“Hand. 3:19-21: 19opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, 20 En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is; 21 Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw. (vanaf de grondlegging der wereld).

Israëls belofte van een erfenis zou alleen in de toekomst zeker gesteld worden. In tegenstelling tot Israël wachten wij NIET nog steeds op onze erfenis.

“Ef. 1:11: In Hem, in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil; "Wij HEBBEN EEN ERFENIS VERKREGEN".

"Hebben verkregen" betekent een huidig bezit van een beloofde erfenis. Het is voor ons "VERZEGELD" door de Heilige Geest van God.

“Ef. 1:12-14: 12 Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben.

13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

Daar is niet zoiets als "indien". Voor welke erfenis zijn we dus bekwaam gemaakt, in staat gesteld of gekwalificeerd om aan deel te nemen?

“Kol. 1:12: Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht;

“De Vader... heeft ons bekwaam gemaakt om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in het licht”. De heiligen in het licht zijn wij als gelovigen die de gerechtigheid van God is toegerekend.

Alleen wij, die in het evangelie van Paulus geloven, zijn al bekwaam gemaakt om de gerechtigheid van God te zijn, en onze erfenis is al aan ons verzegeld door de Heilige Geest van BELOFTE. Dat is een andere erfenis dan de erfenis van een andere categorie mensen. In de Bijbel schrijft Paulus nooit rechtstreeks aan Israël. Wij, gelovigen in het evangelie van Paulus, zijn NIET Israël. Wij zijn het lichaam van Christus, een andere entiteit, voor een ander doel, prediken een ander evangelie, door een andere apostel, die een andere bestemming beloofde, de HEMEL! AMEN!

Laten we verder lezen in Kolossenzen 1 in vers 13.

“Kol. 1:13: Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

Geloof de woorden van de Schrift. Ze bewijzen het verschil tussen Israël en het lichaam van Christus. Wij, in het lichaam van Christus, zijn reeds BEVRIJD uit de macht van de duisternis.

Kol. 1:13: Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis,.....”.

Wij, in het lichaam van Christus, zijn al OVERGEZET in het koninkrijk van zijn geliefde Zoon in de hemel.

“Kol. 1:13: Die ons.....overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

“Ef. 2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

Dat koninkrijk IS, en is dat altijd geweest, Gods universele domein in de hemel. Maar God beloofde Israël dat de Messias op een dag ZIJN KONINKRIJK uit de hemel zal BRENGEN om vanuit Israël op aarde te regeren. Er regeert nu iemand anders. Let nu op de progressieve openbaring.

(naar de slang)

“Gen. 3:15: En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

“Ex. 19:5: Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

Ex. 19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

“Daniël 2:44: Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.

“Hand. 1:11:.....Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren.

“Hand. 3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Alle heilige profeten van God profeteerden dat Christus ZIJN KONINKRIJK uit de hemel zou BRENGEN om op aarde te regeren vanuit het land dat God met Israël had verbonden. Dat koninkrijk is vanuit de hemel nog NIET NAAR DE AARDE GEKOMEN. Het was NABIJ in Mattheüs tot en met Johannes. Het

werd AANGEBODEN en AFGewezen in Handelingen 1 tot en met Handelingen 7. Op dat moment was Israël niet langer Gods volk, niet langer een bijzondere schat voor God boven alle mensen.

Direct daarna richtte God zijn NIEUWE VOORBEELD op om mensen te redden die onder de wet niet te vergeven zouden zijn geweest, mensen zoals Saulus van Tarsen EERST, en DAARNA ook wij. Sindsdien vertelt de Bijbel ons om Paulus te volgen, zoals Paulus Christus volgde (1 Kor.11:1).

Kolossenzen 1, vers 13, vertelt ons dat we Paulus volgen door alleen in Christus te geloven die voor onze zonden is gestorven, die ons:

“.....getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

EINDE VAN DEEL 02 van 12, Kol.1:10-13. -BEGIN VAN DEEL 03 van 12, Kol.1:14-19.

Laten we verder lezen, te beginnen bij Kolossenzen 1 vers 14.

“Kol. 1:14: In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden

Zou het niet GEMAKKELIJKER TE LEZEN zijn ALS de zin "door zijn bloed" WERD VERWIJDERD uit die zin. Dan zouden we gewoon kunnen zeggen: *"In Denwelken wij de verlossing hebben namelijk de vergeving der zonden"*

Maar hoe zouden we dan weten waarop we kunnen vertrouwen OM VERLOSSING TE HEBBEN, en de VERGEVING van zonden? Het vers zou onvruchtbaar zijn. Het zou NIET de kracht van God hebben TOT REDDING.

Er is een reeks manuscripten die tot voor kort zelden werd gebruikt vanwege DE VELE FOUTEN. Paulus noemde de bron van die regel manuscripten het "CORRUPTIE WOORD VAN GOD".

“2 Kor. 2:17: Want wij dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop, maar als uit oprechtheid, maar als uit God, in de tegenwoordigheid Gods, spreken wij het in Christus.

Ik wil niet worden misleid door het "CORRUPTIE WOORD VAN GOD", en ik wil niet dat jij wordt misleid door het "CORRUPTIE WOORD VAN GOD", zelfs als ze het zo eenvoudig maken om het te lezen als een stripboek, wat ze bijna hebben gedaan. God is geen komiek. God is geen kind. God VERMINDERT ZIJN NAUWKEURIGHEID niet om zijn woord beter te verkopen. God VERMINDERT ZIJN NAUWKEURIGHEID niet, zodat u uw eigen taal niet hoeft te LEREN op het niveau van de 6e klas.

Het verlangen om de nauwkeurigheid van het woord van God te verminderen, komt van EEN ANDERE BRON. We hebben het hier over het "HOOFD", het "Hoofd" van het lichaam van Christus. Wilt u, in het lichaam van Christus, nu en in de toekomst geleid worden door een God die niet boven het 6e leerjaar kan denken? Wie denkt u dat het lijkt alsof het hoofd NIET NAUWKEURIG is? Wie zou er baat bij hebben om het woord van God te veranderen en het veel minder nauwkeurig te maken?

Koop een King James-bijbel (Voor ons de Statenvertaling) en leer 6e klas Engels. Zorg voor een woordenboek om één voor één de woorden te leren waarvan u beroofd bent. Maar probeer de Bijbel niet te veranderen om God naar uw niveau van begrip te brengen. Is dat het soort God dat u verwachtte, een God waar u uw verstand tegen af kunt zetten? Dan elimineert u alleen maar uw eigen gelegenheid om de wijsheid en hulp van de God en Schepper van het universum te horen, inclusief de schepper van taal. Waarom God op die manier kleineren? Dat is GODSLASTERING!

Kijk opnieuw naar:

“Kol. 1:14: In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden;

We willen dat belangrijke feit van God niet missen. Door het bloed van Christus hebben wij gelovigen de VERGEVING van zonden. Merk op dat God NIET zei dat "ons het recht op vergiffenis is gegeven." Wij gelovigen in Paulus 'evangelie van Christus' hoeven NIET iets te doen om vergeven te worden. We hoeven NIET te bekennen of om vergeving te vragen. We hoeven GEEN ritueel of ander werk te doorlopen om die vergeving te krijgen. De vergeving van de gelovige mag NIET worden gezocht. Het moet ONTVANGEN worden uit Gods genade door het geloof, NIET door werken. Vergeving is REEDS GEGEVEN aan de gelovige in Paulus 'evangelie betreffende de gekruisigde Christus voor onze zonden.

Bovendien zegt Kolossenzen 1:14: *"... wij..... hebben ... de vergeving van zonden"*

Kijk bovendien naar:

“Ef. 4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander,elijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

“Kol. 2:13: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

Heeft u dat gezien?

Was Christus zondeloos? Werd Christus levend gemaakt, is Hij uit de dood opgestaan? God plaatst de gelovige IN Christus, in Paulus 'evangelie van Christus. U bent samen in Christus.

“Kol. 2:13: En Hij heeft u,mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

Al je MISDADEN zijn je al vergeven. Al je ZONDEN zijn je al vergeven. Alle DINGEN zijn je al vergeven. Als geredde persoon BENT u al van alle dingen GERECHTVAARDIGD.

“Hand. 13:39: En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

Geloof je dat? Vertrouw je op dat feit van God, op Gods genade voor jou? Als dat zo is, stop dan NIET met vertrouwen, en stop met God te vragen je iets te vergeven waarvan Hij je vertelde dat HIJ JE REEDS HEEFT VERGEVEN. Waarom geloof je niet gewoon dat Hij je alreeds heeft vergeven, zonder je te vragen om HET elke keer te BENOEMEN?

“Kol. 1:14: In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden;

Dat is het huidige bezit van de gelovige. Gelovigen volgens Israëls evangelie van het koninkrijk moesten echter tot het einde volharden om uiteindelijk te worden gered (Matth. 24:13). Dat is waarom zij geen VERMINDERING VAN HUN STRAF ontvangen totdat Christus naar de aarde terugkeert om HUN ZONDEN UIT TE WISSEN. Dus het wordt VERGEVING genoemd, geen vergeving voor Israël. Maar we zijn NIET Israël. Wij zijn het lichaam van Christus.

“In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de VERGEVING der zonden;

Prijs de Heer om Wie Hij is en Zijn eigenschappen..

“Kol. 1:15: Dewelke (den Zoon Zijner liefde van vers 13) het Beeld is des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller creaturen.

Hier zien we TWEE kwesties: Christus is het beeld van God en Christus is de eerstgeborene van elk scepseel. Ten eerste, wat is het beeld van God? Ten tweede, op welke manier is Christus het beeld van de onzienlijken God, Christus is NIET het beeld van God zoals de meeste mensen denken over het beeld van God. De meeste mensen denken dat Christus naar het beeld van God is, zoals zij naar het beeld van God zijn.

Tenslotte zegt Gen. 1:26: *En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben.....”*.

Betekent dit niet dat WIJ ALLEMAAL ALS GOD ZIJN, naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis?

NEE!!! Nee, het betekent NIET dat we allemaal als God zijn, of dat we naar het beeld van God zijn geschapen. Wat het betekent, is dat de mensheid was geschapen naar het beeld van God. Satan houdt ervan mensen te "HELPEN" te vergeten dat toen de hele mensheid één echtpaar was genaamd Adam, Adam zondigde en dat beeld van God verbrijzelde. Adam was niet meer naar het beeld van God, en iedereen die van Adam afstamt, is ook NIET LANGER naar het beeld van God. Sinds Adam is er niemand meer naar het beeld van God geschapen. Iedereen sinds Adam is GEBOREN, niet geschapen. En iedereen sinds Adam werd geboren naar het beeld en de gelijkenis van zondaar ADAM, NIET naar het beeld en de gelijkenis van God.

“Gen. 5:3: En Adam leefde honderd en dertig jaren, en gewon een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.

Sinds Adam is iedereen GEBOREN in het BEELD en DE GELIJKHEID van EEN ZONDAAR. God is gelukkig GEEN zondaar. GOD IS heerlijkheid, licht, gerechtigheid, liefde, genade, vrede, waarheid, kracht en leven. De afwezigheid of afwijzing van God is duisternis, ongerechtigheid, haat, leugens, lust, hebzucht, ijdelheid en alle andere zonde en dood. Het beeld van God is een vertoning voor de zondige mens, van wat de onzichtbare God is.

Dus, vanuit de context, kunnen we dit gebruik van het woord "beeld" begrijpen in de betekenis van: SCHADUWEN, OF EEN GELIJKENIS, EEN FIGUUR, IDOOL OF AFBEELDING. Een afbeelding zou dus iets zijn dat laat zien hoe het onzichtbare, echte is. Dat is wat de Zoon van God deed voor de mensheid. Zijn leven verklaarde hoe God de Vader is.

“Joh. 1:18: Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons VERKLAARD.

Christus, de eerstgeborene, wat de tweede kwestie was in Kolossenzen 1:15, zal in Kolossenzen 1:18 worden behandeld.

Prijs de Heer als de Schepper

Laten we verder kijken in Kolossenzen 1, beginnend bij vers 16.

“Kol. 1:16: Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen;

In Kolossenzen 1, vers 16, leren we over God de Schepper. In Genesis 1, vers 26, lezen we dat God meervoud is, meer dan één. Verder terug, in Genesis 1, vers 2, kunnen we een verwijzing zien naar: GOD, en DE GEEST van God die betrokken zijn bij de schepping.

Maar hier in Kolossenzen 1, vers 16, ontdekken we dat er een derde persoon is die de Schepper God is. Kolossenzen 1, vers 13 vertelt ons dat het Gods geliefde Zoon is (Kolossenzen 1:13) die ook de Schepper is. Het Woord van God schiep niet alleen de dingen die zichtbaar en onzichtbaar waren, de aarde en de hemel, maar hij schiep ook tronen, heerschappijen, overheden en machten. Niet alleen zijn alle dingen door Christus geschapen, maar ze zijn ook voor hem geschapen.

“Kol. 1:17: En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem;

Kolossenzen 1, vers 17 vertelt ons dat alle dingen door hem bestaan, en het herhaalt wat Johannes zei in:

“Joh. 1:1-4:

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

2 Dit was in den beginne bij God.

3 Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

4 In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen”.

Maar Paulus kan Jezus Christus verder omschrijven dan Johannes. Paulus 'openbaringen waren LATER en VOLLEDIGER. Paulus zei:

“Kol. 1:18-19:

18 En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

19 Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;

Hier zien we dat de term "eerstgeborene uit de dood" verwijst naar de opstanding van Christus. Jezus was LEVEND geweest, geboren uit water, maar Hij STIERF, en werd toen OPNIEUW GEBOREN uit de Geest, de vernieuwing van de Heilige Geest die hij eerder had gehad. Dus Jezus was de eerste, wedergeboren uit de dood.

EINDE DEEL 03 van 12, Kol.1:14-19. - BEGIN DEEL 04 van 12, Kol.1:20-29.

Prijs de Heer: Als Verzoener

“Kol. 1:20: (Hier spreekt de Vader) En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.

Dit komt overeen met wat Paulus zei in 2 Korintiërs 5:18-19, en Romeinen 4, verzen 22-25.

“2 Kor. 5:18-19:

18 En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelven verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.

19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelven verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd”.

“Rom. 4:22-25:

22 Daarom is het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend.

23 Nu is het niet alleen om zijnentwil geschreven, dat het hem toegerekend is;

24 Maar ook om onzentwil, welken het zal toegerekend worden, namelijk dengenen, die geloven in Hem, Die Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft;

25 Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking”.

Prijs God dat hij vrede heeft gemaakt door het bloed van zijn kruis. Er is geen scheiding meer van God en zijn evangelie van redding. Er is niet langer een muur die Heidenen weghoudt van een heilige God, zoals in Leviticus 20 verzen 22-26.

“Leviticus 20:22-24:

22 Onderhoudt dan al Mijn inzetten en al Mijn rechten, en doet dezelve; opdat u dat land, waarheen Ik u brenge, om daarin te wonen, niet uitspuwe.

23 En wandelt niet in de inzetten des volks, hetwelk Ik voor uw aangezicht uitwerp; want al deze dingen hebben zij gedaan; daarom ben Ik op hen verdrietig geworden.

24 En Ik heb u gezegd: Gij zult hun land erfelijk bezitten, en Ik zal u dat geven, opdat gij hetzelfde erfelijk bezit, een land vloeiende van melk en honig; Ik ben de Heere, uw God, Die u van de volken afgezonderd heb!

God scheidde Israël en Zichzelf van de rest van ons. In Genesis 12:3 maakte God een uitzondering voor degenen die ISRAËL wilden ZEGENEN, maar voor het grootste deel van de wereld waren we vervreemd van God en Israël.

“Lev. 20:25: Daarom zult gij onderscheid maken tussen reine en onreine beesten, en tussen het onreine en reine gevogelte; en gij zult uw zielen niet verfoeilijk maken aan de beesten en aan het gevogelte, en aan al wat op den aardbodem kruipt, hetwelk Ik voor u afgezonderd heb, opdat gij het onrein houdt.

Israël kreeg de Wet van Mozes als een minimale mate van heiligheid die ze nodig hadden om Gods volk te zijn. Inbegrepen in die wet was de noodzaak voor hen om AFGESCHIEDEN te zijn van gewone, profane, onreine en goddeloze dingen en activiteiten, om te beginnen heilig genoeg te worden om Gods volk te zijn, en om God als hun God te hebben.

“Lev. 20:26: En gij zult Mij heilig zijn, want Ik, de Heere, ben heilig; en Ik heb u van de volken afgezonderd, opdat gij Mijns zoudt zijn.

Hier kun je duidelijk zien dat Israëls scheiding van de rest van ons zo was door de wet te houden, dat ze heilig genoeg zouden zijn om GODS VOLK te zijn. God wist natuurlijk wat de uitkomst zou zijn van die 1500-jarige regeling.

“Deut. 31:26: Neemt dit wetboek, en legt het aan de zijde van de ark des verbonds des Heeren, uws Gods, dat het aldaar zij ten getuige tegen u.

De Wet van Mozes was bedoeld als een GETUIGE TEGEN een microkosmos van de mensheid (Israël) die voor ons allemaal aantoonde dat niemand GOED GENOEG kan ZIJN, of GOED GENOEG kan zijn om met een heilig God te zijn.

Let op! Hier komt nog één van Gods "MAAR NU 's", of in dit geval is het "ECHTER NU".

“Kol.1:21: En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend,

Kijk hoe dat overeenkomt met wat Paul eerder zei.

“2Kor. 5:19: Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd”.

Hier in vers 21, net als in vers 20, herhaalt Paulus dat Christus ALLEN met zichzelf heeft VERZOEND.

Nogmaals, wie werd er verzoend?

“Kol. 1:21-22:

21 En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend,

22 In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen”.

Wanneer spreekt de Bijbel over zo'n presentatie, waarna het verslag betreffende de gelovige duidelijk is? Hij heeft u verzoend om u heilig, onberispelijk en onbeschuldiglijk te presenteren.

“Kol. 1:23: Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;

"ONDER AL DE CREATURE" is nog een bewijs dat Paulus naar ALLE MENSEN is gestuurd tegen de tijd dat hij aan de Kolossenzen schreef. U vindt die expliciete verwijzingen niet voordat Paulus naar ALLE MENSEN werd gestuurd na zijn tempelvisioen van Christus.

Volgens Kolossenzen 1, vers 20, heeft Jezus Christus vrede gesloten en alle dingen met zichzelf verzoend. DIT BETEKENT OOK U. Christus heeft u verzoend zodat u heilig, onberispelijk en onbeschuldiglijk zou kunnen zijn. Maar het is niet automatisch. Als u WEIGERT om in uzelf, het evangelie van verlossing, te geloven, blijft u verloren, veroordeeld, vervreemd en vijanden van God. Je hebt de keuze om je ofwel te verzetten, de genade van God te frustreren door het evangelie NIET te geloven, of je GAAT DOOR MET die reeks voorzieningen die de Heer voor je heeft getroffen, met het volgende deel, het enige deel dat je hebt, namelijk VERDERGAAN EN OP naar de volgende stap, door geloof te oefenen in het evangelie, gegrond en gevestigd te zijn, of zoals Paulus het eerder zei, vast te staan. Dat is één van de vier mogelijke manieren om deze moeilijke tekst in Kolossenzen 1, vers 23, goed te begrijpen.

Op een andere manier om het te begrijpen, zou iemand natuurlijk kunnen denken dat het voorwaardelijk is en dat je redding ervan afhangt dat je gegrond en vast blijft in het geloof. De FOUT van die MENING is dat er gewoon geen ander Paulinisch geschrift is om die dubbelzinnige lezing te ondersteunen. Paulus predikt altijd precies het tegenovergestelde daarvan. Paulus predikt dat we veilig verzegeld zijn in het lichaam van Christus, totdat Christus ons ophaalt voor de verlossing van ons lichaam. Door de hele Schrift heen, telkens wanneer er wordt vermeld dat een volk kan falen om tot het einde te volharden, of dat het niet kan overwinnen, of dat het misschien terugvalt, verwijst de geïnspireerde schrijver ALTIJD ALLEEN NAAR ISRAËL, NIET naar het lichaam van Christus die gelovigen in het evangelie van Christus, Die is gekruisigd voor onze zonden.

Een andere manier om Kolossenzen 1 vers 23 te begrijpen, is dat het vers verwijst naar wat er gaat gebeuren voor de RECHTERSTOEL van Christus. God garandeert in Romeinen 8 vers 29, dat gelovigen, in het evangelie van Paulus, voorbestemd zijn om gevormd te worden naar het beeld van zijn Zoon. Dus tegen de tijd dat we eindigen voor de rechterstoel van Christus, zullen we allemaal heilig,

onberispelijk en onbeschuldiglijk zijn. Maar als we voor de rechterstoel van Christus staan, zullen sommigen van ons wat beloningen verliezen. Sommigen van ons die gered zijn, zullen die Bema-stoel binnengaan en zijn BESCHADIGBAAR en BERISPBAAR voor wat we wel of niet deden met betrekking tot ons BOUWEN OP HET FUNDAMENT van Christus. Het "INDIEN" in Kolossenzen 1 vers 23, kan verwijzen naar de situatie waarin sommigen voor de rechterstoel van Christus komen zonder, na geloofd te hebben, te hebben getwijfeld aan het verlossingsevangelie, en dus staan ze voor de rechterstoel van Christus als HEILIG, ONBERISPELIJK en ONBESCHULDIGLIJK en zo verlaten ze ook de rechterstoel.

Er is nog een manier die ik ken om naar het "INDIEN" in Kolossenzen 1 vers 23 te kijken.

Eén gebruik van het woord "INDIEN" is eerder als BEVESTIGING DAN EEN VOORWAARDE.

Overweeg dit. Een vader zegt tegen zijn zoon: "INDIEN JE mijn zoon BENT, leg dan de afstandsbediening van de videogame neer en begin met je huiswerk te maken." Of een moeder zegt tegen haar dochter: "INDIEN JE mijn dochter BENT, stop dan met sms'en en ga je kamer opruimen." U kunt zien dat dit gebruik van het woord "INDIEN" helemaal NIET VOORWAARDELIJK is, maar het bouwt eerder een casus op met de zekerheid dat de persoon zonder twijfel het kind van de ouder is. We kunnen dat duidelijk zien in Kolossenzen 3 vers 1:

"Kol. 3:1: Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

In dat vers is het woord "indien" geen VOORWAARDELIJKE verklaring. Het is een BEVESTIGING van uw situatie en positie.

Er zijn dus vijf manieren om het "INDIEN" in Kolossenzen 1 vers 23 te begrijpen. Vier van de vijf manieren komen overeen met de rest van Paulus 'brieven aan ons, dat we niet in een voorwaardelijke staat van redding verkeren. We bevinden ons in EEN VEILIGE STAAT van verlossing. Als een persoon eenmaal het evangelie van redding van Paulus gelooft, verzegelt God hem met zijn gerechtigheid, zodat God die geredde persoon altijd als ONSCHULDIG EN ONBERISPELIJK ziet.

Laten we het tweede deel van Kol. 1:23 niet missen:

"Kol. 1:23: Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;

Deze tweede helft van het vers bevat een goudklompje. Het is dat in die tijd het evangelie met een hemelse hoop wordt gepredikt aan AL DE CREATURE die onder de hemel is. Paulus 'bewoording hier weerspiegelt wat hij in Titus schreef:

"Titus 2:11: Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

Dit feit is onnaspeurbaar in de Schrift vóór Paulus 'tempelvisioen in Handelingen 18:22. Het was niet bekend dat een evangelie van redding aan alle mensen zou worden aangeboden ZONDER respect voor Israël. Dit bevestigt dat Paulus 'brief aan de Kolossenzen en Laodiceërs werd geschreven na Paulus' tempelvisioen.

Het tweede goudklompje in de tweede helft van Kolossenzen 1 vers 23, is dat Paulus een dienaar, van dat evangelie, aan alle Heidenen werd gemaakt.

Laat ons verder gaan met:

“Kol.1:24-25:

24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente;

25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods”.

Paulus wist op dat moment zijn zending. Een deel van die zending was om gekweld te worden ter wille van het lichaam van Christus. Daarom verheugt hij zich in zijn lijden voor hen. Paulus leed NIET voor HUN ZONDEN. CHRISTUS DEED DAT VOLDOENDE. Paulus leed opdat het lichaam van Christus het woord van God mocht HOREN. Vers 25 vertelt ons wat Paulus tot een dienaar maakte. God deelde aan Paulus het WOORD VAN GOD uit, en Paulus deelde het aan ons uit. Door het woord van God aan ons uit te delen, werd erkend dat het het woord van God was.

“1 Kor. 14:37: Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

Vervolgens zou het “heinde en verre” worden onderwezen door duizenden instructeurs (leermeesters / leraren).

“1 Kor.4:15: Want al hadt gij tien duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld.

Merk op dat Paulus spreekt over de bedeling van God (Kol.1:25). Hoe deelt God zichzelf uit?.

Paulus vertelt ons dat twee verzen later in:

“Kol. 1:27: Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder (KJV: “in u”) u, de Hoop der heerlijkheid;

Het uitdelen van God Zelf aan de gelovige is door middel van “CHRISTUS IN U”.

Paulus gaat verder in Kolossenzen 1 vers 26 om het onderwerp te vertellen van het woord van God dat hij zou uitdelen.

“Kol. 1:26-27:

26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

Een verborgenheid is een geheim. God had een geheim verborgen gehouden tijdens het schrijven van het oude testament en de komst van Christus naar de aarde in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Te zijner tijd maakte God dat geheim bekend over het pas geopenbaarde EVANGELIE dat naar de Heidenen ging. De rijkdom van de heerlijkheid van dit geheim of verborgenheid ONDER de heidenen is Christus in u, de hoop op heerlijkheid. Dit is nog een bewijs van Paulus dat Kolossenzen werd geschreven nadat Paulus naar alle mensen was gestuurd, niet alleen naar de Joden en Grieken.

“Kol.1:28: Denwelken wij verkondigen, vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus;

In vers 28 vertelt Paulus dat het lijden en de verdrukking waarin hij zich verheugt omvat het prediken en onderwijzen van ALLE MENSEN en hij waarschuwt ALLE MENSEN voor hun verloren, veroordeelde

toestand, tenzij zij geloven in het evangelie van Christus, die gekruisigd is voor hun zonden. Ook hier bevestigt Paulus dat hij naar ALLE MENSEN is gestuurd tegen de tijd dat hij aan de Kolossenzen en Laodiceërs schreef. Dan herhaalt Paulus het 2 Timotheüs 3: 16-17 feit, dat Paulus door het pas geopenbaarde woord van God "een iegelijk mens volmaakt (zal) stellen in Christus Jezus".

We horen dat herhaald in:

"2 Tim. 3:16-17:

16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

"Kol. 1:29: Waartoe ik ook arbeide, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.

Deze afsluitende verklaring van Paulus weerspiegelt ook een ander vers van zijn geschriften over God die het werk doet.

"Fil. 1:6: Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus;

EINDE DEEL 04 van 12, Kol.1:20-29. -BEGIN DEEL 05 van 12, Kol.2:1-10.

"Kol. 2:1: Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u heb, en voor degenen, die te Laodicea zijn, en zo velen als er mijn aangezicht in het vlees NIET hebben gezien;

Het lijkt erop dat Paulus uiteenzet hoe hij zijn latere zending zal uitvoeren. Hij noemt het een strijd. De context geeft aan dat de strijd niet zozeer is dat mensen ruzie met hem maken. Maar het is eerder een strijd in de zin van een wedstrijd, inspanning, of een race. En wanneer het wordt bekeken met de omringende commentaren, heeft Paulus het over zijn benadering in de recente zending die hij ontving, aan alle creaturen, zoals hij zei in Kolossenzen 2, vers 1, "voor jullie", en "voor hen" en "voor velen die mijn aangezicht in het vlees NIET hebben gezien. "

Paulus beschrijft deze "strijd" ook in:

"1 Kor.9:22-27:

22 Ik ben den zwakken geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou.

23 En dit doe ik om des Evangelies wil, opdat ik hetzelfde mede deelachtig zou worden.

24 Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat één den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen.

25 En een iegelijk, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke.

26 Ik loop dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht slaande;

27 Maar ik bedwing mijn lichaam, en breng het tot dienstbaarheid, opdat ik niet enigszins, daar ik anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk worde.

In de context, als Paulus het heeft over een schipbreukeling, bedoelt hij dat hij van zijn prediking is verstoten. Paulus laat zelfs nooit doorschemeren dat gelovigen in zijn evangelie van Christus ooit van de zaligheid verstoten zouden kunnen worden. Dat zou alles tegenspreken wat Christus aan onze apostel Paulus heeft geopenbaard. In deze context kun je de redding van Paulus niet vinden. U kunt alleen Paulus 'prediking van het evangelie aan anderen vinden.

Paulus had het over het STRIJDEN van de goede STRIJD, zodat hij de LOOPBAAN kan afmaken.

"2 Tim.4:5-8:

5 Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij.

6 Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande.

7 Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden;

8 Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.

Dus als Paulus hier het woord "strijd" gebruikt, zegt hij NIET: "iedereen is tegen mij." Om te parafraseren wat Paulus zegt in Kolossenzen 2 vers 1, is het alsof Paulus zei:

"Hier is hoe u van mij kunt verwachten dat ik mijn nieuwe bediening uitvoer die ik heb ontvangen van de Heer Jezus, om het evangelie der genade Gods aan alle mensen te getuigen".

"Kol. 2:1: Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u heb,....."

Kol. 2:2 geeft meer details over hoe Paulus zegt dat hij zijn nieuwe bediening zal uitvoeren.

Kol. 2:2a: Opdat hun harten vertroost mogen worden,....."

Troost spreekt van vrede, zoals in Romeinen 5:1:

"Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij (met) God, door onzen Heere Jezus Christus; (Rusten in de REDDING).

"Kol. 2:2b: en zij samengevoegd zijn in de liefde,....."

("Ef. 4:16: Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk SAMENGEVOEGD en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwning in de LIEFDE").

In liefde opgebouwd worden door de werking van het lichaam van Christus.

"Kol. 2:2c:en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstand.....hoeveel VERSTAND?) tot kennis der verborgenheid van God en (KJV: en van) den Vader, en van Christus;

"Ef. 3:3-4: 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

GENOEG BEGRIP om het geheim te erkennen dat God had verborgen totdat hij uw redding aan Paulus openbaarde.

"Kol. 2:3: In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.

Wijsheid en kennis komen van God. Wijsheid en kennis hebben te maken met het ontvangen van het nieuw geïnspireerde WOORD VAN GOD, de prediking van Jezus Christus naar de OPENBARING van de Verborgenheid. Paulus schreef de informatie dat ginds in Korinthe de manifestatie van de Geest aan iedereen werd gegeven. De eerste twee tekenen die hij noemt waarmee zij begiftigd was, waren Gods woord van wijsheid en kennis. Met andere woorden, Gods laatste instructies werden NIET geopenbaard vóór Christus zijn openbaringen aan Paulus. En de openbaring van Christus aan Paulus kwam NIET eerder nadat Gods eerdere openbaring door ISRAËL VERWORPEN was. In Christus "zijn alle schatten van WIJSHEID en KENNIS verborgen". Ze waren niet in de Schriften vóór de redding van Paulus.

"Kol. 2:4: En dit zeg ik, opdat niet iemand u misleide met beweegredenen, die een schijn hebben.

Een groot deel van wat Paulus tot hen getuigt, is om degenen te vermijden die zich afkeren van de WAARHEID, en niet de GEZONDE LEER verdragen.

"Kol. 2:5: Want hoewel ik met het vlees van u ben, nochtans ben ik met den geest bij u, mij verblijdende en ziende uw ordening, en de vastigheid van uw geloof in Christus.

Let op Paulus 'specifieke gebruik van het woord' ik'. "*Ik afwezig ben ...*" "*ben ik toch bij u,*". Er zijn mensen die denken dat er iets mystieks is aan het "in de kerk" zijn. Ze denken dat, als ze niet in de kerk zijn, ze daar "in de geest" zijn vanwege dit vers. Als u een algemene brief aan uw kerk schrijft, betekent dat NIET dat u daar in de geest bent. Maar Paulus was er in de geest. Hoe kan dat zijn? Wat is het verschil?

Het verschil is dat de geschriften van Paulus door God werden geïnspireerd (door de Geest geademd). Maar uw geschriften zijn GEEN geïnspireerde geschriften. Toen de Kolossenzen en Laodiceërs de geschriften van Paulus lazen, was het niet zomaar een brief, het was een officiële brief. Bij het lezen van Paulus zijn door de Heilige Geest geïnspireerde brief lazen ze in feite wat Paulus zijn geest ZEI, ALS hij werd geïnspireerd door de Heilige Geest. En de Heilige Geest was daar met hen, in hun midden. Dus Paulus, de schrijver, was daar bij hen in de geest.

Van wat Paulus verder zei, schreef hij over wat hij over hen had gehoord, en was blij om te horen over hun "orde" en standvastig... geloof.

Daarna gaat hij ze coachen, waarbij hij vers vijf samenvat en toepast.

"Kol. 2:6: Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem;

Deze zelfde bekwaamheid om te wandelen, afkomstig van de inwonende Christus, wordt ook in andere passages gezien.

"Gal. 5:25: Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

De wandel van de gelovige is de geestelijke uitkomst van ons leven in de Geest.

"Ef. 5:8: Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts.

Omdat u 'licht in de Heere' bent, moet u als kinderen van het licht wandelen.

"Kol. 3:1: Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

Hier herinnert Paulus de gelovige aan zijn verbinding met de verrezen en opgevaren Christus, en om dingen te zoeken die in het rijk van Christus zijn. In het volgende vers, Kolossenzen 3:2, vertelt Paulus de gelovige dat je GEEN slaaf van je genegenheid hoeft te zijn, maar dat je eigenlijk:

“Kol. 3:2: Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Vervolgens koppelt Paulus in de verzen zes en zeven opnieuw het gedrag van een persoon aan zijn leven.

“Kol. 3:6: Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid;

“Kol. 3:7: In dewelke ook gij eertijds hebt gewandeld, toen gij in dezelve leefdet.

U kunt zien hoe de toorn van God over de kinderen der ongehoorzaamheid komt. MAAR de gelovige is in Christus, een erfgenaam van God, een mede-erfgenaam met Christus, niet langer een kind van ongehoorzaamheid, niet langer veroordeeld tot Gods toorn.

We zullen daar verder op ingaan in Kolossenzen hoofdstuk drie. Maar laten we nu teruggaan naar:

“Kol. 2:6: Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem;

Er zijn twee manieren waarop dit wordt onderwezen. De enige manier om vers 6 te begrijpen, is door het op te vatten als een aansporing, zoals: "Zoals het is dat je Christus Jezus de Heer hebt aangenomen, zo ben je verplicht in Hem te wandelen." Vanwege wat de verzen eromheen leren, begrijp ik vers 6 NIET als een wettische aansporing.

Vanwege de context is mijn begrip ervan dat Kolossenzen twee, vers zes een vergelijking is, zoals "op de manier waarop je dit doet, doe dan op dezelfde manier dat andere". Het vers zou dus zeggen: op dezelfde manier waarop je Christus Jezus de Heer ontving om gered te worden, wandel op dezelfde manier je dagelijkse wandel in Hem. Bedenk dat het de Joden zijn die een teken nodig hebben. Een teken is iets dat je kunt zien. Terwijl, Paul ons vertelt in:

“2 Kor. 5:7: (Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.)

We hebben geen tekens nodig zoals de Joden dat wel hebben. Wij wandelen door geloof. We wandelen op de manier waarop we Christus hebben ontvangen, door het geloof.

“Kol. 2:6: Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem

Vers zeven vat de verzen vijf en zes samen.

“Kol. 2:7: Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, gelijkerwijs gij geleerd zijt, overvloedig zijnde in hetzelfde, met dankzegging.

Paulus vermeldt dat ze overvloedig zullen zijn in wat hij hun leerde: GEWORTELD in Hem (Christus), OPGEBOUWD in Hem en BEVESTIGD in het geloof.

“Kol. 2:8: Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;

Hier in vers acht waarschuwt Paulus hen voor de negatieve dingen, de genade-moordenaars, die ze moeten vermijden. Pas op dat u niet wordt overvallen en geplunderd (BEDORVEN) door de filosofie van de mens en ijdel bedrog, die in de traditionele rituelen en gewoonten van de wereld aanwezig zijn.

De gelovige heeft NIET alle attributen van de wereld, van mensen en van religie nodig.

“Kol. 2:9: Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk;

Hier zien we dat, toen Christus naar de aarde kwam in Filippienzen 2:7-8, Hij Zichzelf NIET ledigde van Zijn godheid.

“Fil. 2:7: Maar heeft Zichzelve vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;

“Fil. 2:8: En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelve vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

Maar door dat allemaal te doen, is het nog steeds waar dat:

“Kol. 2:9: Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk;

“Kol. 2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

Dat is een zeer volledige verklaring, nietwaar?

"gij zijt in Hem volmaakt".

U hoeft in de toekomst niet om zegeningen te vragen, want in Christus, lezen we in:

“Ef. 1:3: Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

“Kol. 2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

U hoeft geen tekenen, manifestaties of bewijzen te zoeken. Dat wat volmaakt is, is gekomen. We lezen het als we zeggen:

"gij zijt in Hem volmaakt".

U hoeft niet te wachten op Gods vergeving totdat u zich elke zonde herinnert en belijdt.

"gij zijt in Hem volmaakt".

U hoeft de koninkrijks - rituelen van Israël, zoals de doop en besnijdenis en het paasfeest, niet te doorlopen.

"gij zijt in Hem volmaakt".

U hoeft niet te voorkomen dat u Joodse koninkrijk gelovigen beledigt voordat ze worden terzijde gesteld. Die positie werd terzijde gesteld in Handelingen 28, totdat de volheid van de Heidenen binnengaat. Het is dus niet nodig om tijdens de samenkomsten hoofdbedekking te dragen of te vermijden, en het is niet nodig om het eten van aan afgoden geofferd voedsel te vermijden. Het is niet nodig om de gelovige Joden te beledigen die GEEN varkensvlees eten.

"gij zijt in Hem volmaakt".

U hoeft niet langer zes dagen te werken.

"gij zijt in Hem volmaakt".

U wordt niet langer geboden om op de zevende dag te rusten.

"gij zijt in Hem volmaakt".

In Romeinen zeven weet God dat zonde in uw leden zal zijn tot aan de verlossing van het lichaam. In de tussentijd heeft God ons, gelovigen, geestelijk en positioneel geplaatst in de hemelse gewesten IN CHRISTUS JEZUS.

"Kol. 2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

XXX

EINDE VAN DEEL 05 van 12, Kol.2:1-10. - BEGIN VAN DEEL 06 van 12, Kol.2:11-15.

Verschillende posities van gelovigen.

"Kol. 2:11: In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

Dat vers bracht me altijd in verwarring. De bewoording vertelt ons duidelijk dat Paulus het NIET heeft over lichamelijke besnijdenis op de achtste dag. Maar waar heeft het dan wel over? Soms kan een moeilijk te begrijpen zin beter worden begrepen als u de volgorde van de zin verandert. Bijvoorbeeld: "gij zijt in Hem volmaakt". is hetzelfde als "In hem bent u volmaakt". Maar in sommige gevallen legt het de betekenis van de zin bloot. Bijbelgelovigen moeten oppassen dat ze de betekenis van het vers NIET veranderen, maar alleen de ware, bestaande betekenis van het vers blootleggen.

Beschouw Kolossenzen 2, vers 11, HERVERDEELD:

"In welke gij ook"

" in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus".

"GIJ BENT besneden met

de besnijdenis GEMAAKT ZONDER HANDEN, door de besnijdenis van Christus: "

"GIJ ZIJT besneden met de besnijdenis GEDAAN ZONDER HANDEN, door de besnijdenis van Christus".

Het wordt nog duidelijker als u beseft dat de besnijdenis van Christus, die het lichaam van de zonden van het vlees aflegde, NIET de besnijdenis was, gemaakt met de handen op de achtste dag na zijn geboorte. Het was toen Christus (die voor ons tot zonde was gemaakt) werd afgesneden van het land van de levenden, AAN HET KRUIS.

"Gel. 2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelve voor mij overgegeven heeft.

"Rom. 6:6: Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.

"2 Kor. 5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

"1 Tim. 2:5: Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;

"2 Kor. 5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Bedenk dat Jezus Christus nooit heeft gezondigd. Hij was de enige persoon die in aanmerking kwam om onze Middelaar tussen God en mens te zijn. Alleen Jezus Christus kon "zonde voor ons gemaakt worden".

"Kol. 2:11: In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de UITTREKKING (afleggen) van het lichaam der zonden des vleses, DOOR de besnijdenis van Christus;

Kijk naar hetgeen Kolossenzen 2:11 zegt over de besnijdenis van Christus zonder handen.

"De besnijdenis van Christus", "HET AFLEGGEN van het lichaam van de zonden van het vlees."

Bedenk dat die zonden van het vlees niet door Jezus Christus werden gezondigd. Het waren onze zonden waarvoor de zondeloze Jezus Christus voor ons tot zonde gemaakt werd. De besnijdenis van Christus is het afleggen van onze zonden.

Kijk naar hetgeen Jesaja aan Israël profeteerde, OVER Israël:

"Jes. 53:6-9: 6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.

7 Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.

8 Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op Hem geweest.

9 En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.

Wanneer HEEFT Jezus Christus "het lichaam van de zonden van het vlees" AFGELEGD? Het was het kruis toen Christus het lichaam van de zonden van het vlees aflegde, zodat wij zouden worden gerechtigheid van God IN HEM. Christus HEEFT het lichaam van de zonden van het vlees AFGELEGD TOEN Hij stierf voor onze zonden. In Kolossenzen 2 vers 11, wordt de besnijdenis van Christus beschreven als de besnijdenis zonder HANDEN. Dat is de besnijdenis van Christus waarover Kolossenzen 2 vers 11 het heeft.

Dat komt niet alleen overeen met de context van de verzen die erop volgen, maar het komt ook overeen met de context van:

"Gal. 2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

Toen Christus werd gekruisigd, stierf hij aan het kruis voor onze zonden. Als we met Christus worden gekruisigd, zijn we:

"...met hem begraven in de doop"

Laten we eens kijken naar:

"Kol. 2:12: Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Dat is de besnijdenis van Christus waarnaar het vorige vers verwijst.

"Begraven met hem".

Dat impliceert dood met hem,

"het afleggen van het lichaam van de zonden van het vlees."

Dat komt ook overeen met de context van Romeinen 6 vers 2 tot en met 4:

"Rom. 6:2-4: 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden

Gewoon een herinnering dat:

"Ef. 4:4-5: 4 Een lichaam is het, en één Geest, gelijkewijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; 5 Één Heere, één geloof, één doop,

Paulus vertelt ons wat die "ÉÉN DOOP" is.

"1 Kor. 12:13: Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt

Wanneer iemand Paulus zijn "evangelie van Christus" gelooft dat, namelijk dat Christus gekruisigd is voor onze zonden, dan wordt diegene: "gekruisigd met Christus", "met Hem begraven door de doop in de dood", waarbij die doop de "ene doop" is, dat "door één Geest wij allen zijn gedoopt TOT ÉÉN LICHAAM. "

Voordat ik begreep dat ik het evangelie en de leer van het lichaam van Christus, van het evangelie en de leer van Israël in de rest van de Bijbel, op de juiste manier moest scheiden, dacht ik dat Kolossenzen 2 vers 11 verwees naar onze besnijdenis DOOR DE besnijdenis van Christus, het verbond ONS dan aan de Israëlsche verbonden in het "OUDE TESTAMENT". " Maar nu zie ik dat de waarheid het tegenovergestelde is.

Israëls verbond van besnijdenis was de schaduw van het feit dat NIET werd geopenbaard totdat het, na Handelingen 8, aan Paulus werd geopenbaard.

Welk lichaam van de zonden van het vlees heeft de besnijdenis van Israël AFGELEGD?

Paulus vertelt ons in Romeinen 4, vers 11, dat het teken van de besnijdenis was:

".....tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem (Abraham) in de voorhuid was toegerekend:"

Israël had gerechtigheid nodig. Hun probleem werd geïdentificeerd door Paulus in

".....Omdat zij die zochten NIET uit het geloof, maar als uit de werken der wet,

Israël kwam vaak zo erg in opstand dat Mozes tegen Israël moest zeggen:

"Deut. 10:16: Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en verhardt uw nek niet meer.

Het wordt nog duidelijker als we het in context lezen. Laten we beginnen in Deuteronomium 10 vers 12 tot 16 te lezen.

“Deut. 10:12-16: 12 Nu dan, Israël! wat eist de Heere, uw God van u dan den Heere, uw God, te vrezen, in al Zijn wegen te wandelen, en Hem lief te hebben, en den Heere, uw God, te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel; 13 Om te houden de geboden des Heeren, en Zijn inzettingen, die ik u heden gebiede, u ten goede. 14 Ziet, des Heeren, uws Gods, is de hemel, en de hemel der hemelen, de aarde, en al wat daarin is. 15 Alleenlijk heeft de Heere lust gehad aan uw vaderen, om die lief te hebben, en heeft hun zaad na hen, ulieden, uit al de volken verkoren, gelijk het te dezen dage is. 16 Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en verhardt uw nek niet meer.

Het blijkt dat Israëls besnijdenis vanuit de Schrift hoogstwaarschijnlijk een oudtestamentische MANIFESTATIE is van het Kolossenzen 3:9 feit dat mensen moeten:

"de oude mens met zijn werken afleggen".

Besnijdenis is een teken van het afsnijden van de ijdelheid, zelfredzaamheid en rebellie TEGEN GOD. Of, zoals Paulus zegt over onze:

"Besnijdenis zonder handen".

En in Kolossenzen 2:11 noemt hij het een

“Kol. 2:11:de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus”.

“de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses”

komt goed overeen in Kolossenzen 3: 9 tot

"de oude mens met zijn werken afleggen".

Paulus begint deze volgende sectie met deze prachtige verzekering van onze redding, en dat de voltooiing ervan volledig van God afhangt, helemaal NIET van ons.

“Kol. 2:13: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

“als gij dood waart in de misdaden”

illustreert onze hulpeloosheid om iets te doen om onszelf te redden.

“in de voorhuid uws vleses”

laat zien dat die Kolossenzen niet eens Gods uitzondering, in Genesis 12:3, hadden opgeëist voor Heidenen om gezegend te worden.

“(en heeft u).....mede levend gemaakt met Hem”.

Dat we SAMEN met hem tot leven zijn opgewekt, weerspiegelt wat Paulus eerder zei over het feit dat, NADAT de gelovige: zonder handen besneden is, gedoopt is in zijn dood en met hem is gekruisigd, DAN worden we SAMEN met hem opgewekt.

Zoals de Schrift zegt: *"de oude mens met zijn werken afleggen"*; wordt gevolgd door *"En aangedaan hebt den nieuwen mens"*, op dezelfde manier wordt Israëls besnijdenis gevolgd door: Gods voorwaarde voor Israël om MET GOD TE ZIJN, en GODS MENSEN TE ZIJN.

“Lev. 20:26: En gij zult Mij heilig zijn, want Ik, de Heere, ben heilig; en Ik heb u van de volken afgezonderd, opdat gij Mijns zoudt zijn.

Dat toont de noodzaak aan dat God "rechtvaardig" blijft, wat er ook gebeurt.

*"Rom. 3:26: Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, **die uit het geloof van Jezus is.***

Opmerking van de vertaler: De King James Bible is aan het einde van de tekst duidelijker.

*"Romans 3:26, To declare, I say, at this time his righteousness: that he might BE JUST, AND the justifier of him **which believeth in Jesus.** (Die in Jezus gelooft)*

Als God ons wil blijven rechtvaardigen, moeten onze zonden uit de weg worden geruimd. Daarom lezen we in Kolossenzen 2, vers 13: "Ik heb u ALLE overtredingen vergeven"; Dat feit van totale allesomvattende VERGEVING is voor zowel ONS als GOD kostbaar.

In Kolossenzen 2, vers 13, had Paulus zijn toehoorders bestempeld als zijnde: "*als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses*". Er was iets dat:

"tegen ons was" (Kol. 2:14).

Wat was dat?

"als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses".

Het was:

"tegen ons".

We moesten ervoor zorgen dat het 'uit de weg werd genomen', voordat we 'vergeven konden worden van... ALLE overtredingen', alvorens we konden:

"mede levend gemaakt worden met Hem"

Kolossenzen 2, vers 13, heeft ons zowel het probleem als de oplossing verteld.

Maar Kolossenzen 2, vers 14, vertelt hoe God de oplossing voor ons probleem heeft bereikt.

"Kol. 2:14: Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;

"Kol. 2:15: En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelve over hen getriomfeerd.

Aanvankelijk had God die verordeningen met zijn eigen vinger geschreven. Dus dat was het echt

"het handschrift..... in inzettingen bestaande".

Zie naar:

"Deut. 9:10: En de Heere gaf mij de twee stenen tafelen, met Gods vinger beschreven; en op dezelve, naar al de woorden, die de Heere op den berg, uit het midden des vuurs, ten dage der verzameling, met ulieden gesproken had.

God wiste het handschrift uit van de Wet van Mozes zijn verordeningen die TEGEN ONS WAREN, door ze:

"aan zijn kruis te nagelen".

"Kol. 2:14: Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzetten bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;

"Kol. 2:15: En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelve over hen getriomfeerd.

Door dit te doen, versloeg God de overheden en machten, en zegevierde over hen, wegnemende de muur van verordeningen, die tegen ons waren, en die tussen ons en God, en God 's mensen, instonden.

EINDE DEEL 06 van 12, Kol.2:11-15. -BEGIN VAN DEEL 07 van 12, Kol.2:16-23.

Inzettingen

De Bijbel verwijst naar twee soorten, of stadia, van verordeningen, en de ene is afhankelijk van de andere, zodat ze in twee fasen zijn.

De Bijbel verwijst vaak naar de Israëlsche Wet van Mozes als verordeningen. Dat is het voornaamste gebruik van het woord "verordening" in de Bijbel. Dat primaire gebruik van het woord werd eeuwenlang gebruikt voordat Jezus naar de aarde kwam als de Zoon van God, de Messias.

Maar er is een secundair gebruik van het woord "verordening" in de Bijbel. Die secundaire verordeningen zijn afhankelijk van de primaire verordeningen van de Wet van Mozes. In de volgende verzen spreekt Paulus over die secundaire verordeningen die waren ingesteld tijdens de teloorgang van Israël. We KUNNEN NIET praten over die secundaire verordeningen zonder te praten over BEIDE ASPECTEN ervan, de aanvankelijke behoefte eraan, en dan de belemmering die ze kunnen zijn NADAT DE BEHOEFTE is verdwenen.

Tijdens de "vermindering" van Israël, in Romeinen 11, vers 5, was Paulus acut bezorgd over het redden van:

"een overblijfsel....., naar de verkiezing der genade".

Met dat doel voor ogen zien we in 1 Korinthiërs 9, vers 20, dat:

"En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou".

En aangaande de Godvrezende Grieken, gezegend door God door gehoorzaamheid aan het huishouden van Israël, zei Paulus:

"die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou.

Maar na de vermindering van Israël, dat EINDIGDE MET hun verblinding/verharding en verwerping in Handelingen 28, hadden al degenen die secundaire VERORDENINGEN accommodeerden geen noodzaak, doel, toepassing of gebruik meer. Het werden afleidingen en hindernissen. Vanwege dat verschil zien we in het laatste halve hoofdstuk van Handelingen dat Paulus een terecht onderscheid maakt tussen de noodzaak van de verordeningen voordat Israël wordt verworpen, en het buitensporig vasthouden aan diezelfde verordeningen nadat Israël is verworpen.

We zullen dus, even kort, kijken naar Paulus 'lof voor de Korinthiërs voor het houden van de verordeningen, terwijl Israël nog steeds in verval was en Paulus het evangelie van Christus aan het uitdelen/verspreiden was.

“1 Kor. 11:1-2: 1 Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus. 2 En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb.

Dat spreekt voor zich. Ze deden er goed aan de verordeningen te HOUDEN. Maar onthoud de mensen, de omstandigheden en de tijdsperiode waarin dat waar was.

Vergelijk dat nu met Paulus 'latere geschriften die het gebruik van de verordeningen NA de verwerping van Israël, ontmoedigen. Hier gaat Paulus in op de onnodige afleiding van het voortzetten van de verordeningen nadat ze NUTTELOOS zijn geworden.

“Kol. 2:16-17: 16 Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; 17 Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Hier gebruikt Paulus een stijfiguur over een "lichaam" dat een "schaduw" afwerpt. Volgens 1 Korinthiërs 1, vers 30, is een deel van het 'lichaam' van waarheid dat Jezus Christus de wijsheid, gerechtigheid, heiliging en verlossing van de gelovige is.

In Kolossenzen 2, vers 16, was de mengeling van verordeningen die Paulus noemt deel van de "schaduw" die Israël had kunnen helpen dat "lichaam" van waarheid, dat Jezus Christus is, te gaan begrijpen, zodat zij hun Messias zouden ontvangen.

Vanaf hier in Kolossenzen 2, vers 18, tot het einde van het hoofdstuk, schrijft Paulus over Gods plan en kracht, en over de hindernissen die het VLEES en de DUIVEL ervan ondervindt, voordat hij DE OPLOSSING TOEVOEGT in Kolossenzen hoofdstuk drie.

Onthoud dat "afhouden" IS bedriegen of om de tuin leiden

Statenvertaling:

*“Kol. 2:18: Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij **niet** gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses;*

King James vertaling van Kol. 2:18:

*“Kol. 2:18: Let no man beguile you of your reward in a voluntary humility and worshipping of angels, intruding into those things which he hath **not** seen, vainly puffed up by his fleshly mind,*

King James vertaald uit het Engels:

*“Kolossenzen 2:18: **Laat niemand u van uw beloning afleiden** (of afhouden) in (door) een vrijwillige nederigheid en aanbidding van engelen, binnendringend in die dingen die hij NIET heeft gezien, tevergeefs opgeblazen door zijn vleselijke geest,*

Opmerking van de vertaler: Ziet u het grote verschil tussen de Statenvertaling en de King James vertaling?

Satan, de duivel, zal, als u reeds een gelovige bent, altijd proberen u van uw beloning af te houden. Bedenk hoe Jezus Christus de duivel beschreef in:

*“Joh. 8:44: Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen; die was een mensenmoorder van den beginne, en is in de waarheid **niet** staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit zijn eigen; want **hij is een leugenaar**, en de vader derzelve leugen.*

De duivel is de vader van de leugens. Als je toestaat dat iemand u bedriegt, dan laat je de invloed van de duivel toe in je leven.

"LAAT niemand je van je beloning afhouden/afleiden."

Paulus praat hier verder over een paar vleselijke dingen die je moet vermijden in Kol. 2:18.

Statenvertaling: *“naar zijn wil in nederigheid”* (King James Bible: *"Een vrijwillige nederigheid"* ,).

En:

Statenvertaling: *“dienst der engelen”* (King James Bible: *"Aanbidden van engelen"*).

Paulus zegt dat die onzichtbare, vleselijke dingen slechts bedrog zijn van een ijdele, opgeblazen, vleselijke geest. Die komen voort uit:

"het Hoofd niet behoudende“

“Kol. 2:19: En het Hoofd niet behoudende, uit hetwelk het gehele lichaam, door de samenvoegselen en samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast met goddelijken wasdom.

Kolossenzen 2 vers 19, loopt gelijk met en wordt en uitgebreid in:

*Ef. 4:12-24: 12 Tot de **volmaking** der heiligen, tot het **werk** der bediening, tot **opbouw**ing des lichaams van Christus; 13 Totdat wij allen zullen komen tot de **enigheid des geloofs** en der **kennis** van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus; 14 Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen; 15 Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden **opwassen** in Hem, Die **het Hoofd** is, namelijk Christus; 16 Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den **wasdom** des lichaams bekomt, tot zijns zelfs **opbouw**ing in de liefde. 17 Ik zeg dan dit, en betuig het in den Heere, dat gij **niet** meer wandelt, gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid huns gemoeds. 18 Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten; 19 Welke, ongevoelig geworden zijnde, zichzelf hebben overgegeven tot ontuchtigheid, om alle onreinigheid gieriglijk te bedrijven. 20 Doch gij hebt Christus alzo **niet** geleerd; 21 Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is; 22 Te weten dat gij zoudt **afleggen**, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding; 23 En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds, 24 En den nieuwen mens **aandoen**, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.*

*“Kol. 2:20: Indien gij dan met Christus de eerste beginselen der wereld zijt afgestorven, wat wordt gij, gelijk of gij in de wereld leeftet, met **inzettingen** belast?*

“Kol. 2:21: Namelijk raak niet, en smaak niet, en roer niet aan.

“Kol.2:22: Welke dingen alle verderven door het gebruik, ingevoerd naar de geboden en leringen der mensen;

Bedenk dat wij het lichaam van Christus zijn.

“2 Kor. 5:7: (Want wij wandelen door geloof en NIET door aanschouwen.)

Wij zijn een geestelijk lichaam, wandelend door geloof. Israël is een fysieke natie, wandelend door aanschouwen, door hun zintuigen.

Statenvertaling: *“Kol. 2:23: Dewelke wel hebben een schijn rede van wijsheid in eigenwilligen gods dienst en nederigheid, **en in het lichaam niet te sparen**, doch zijn niet in enige waarde, maar tot verzadiging van het vlees.*

NBG vertaling: *Kol. 2:23: Dit toch is, al staat het in een roep van wijsheid met zijn eigendunkelijke godsdienst, zijn nederigheid **en zijn kastijding van het lichaam**, zonder enige waarde (en dient slechts) tot bevrediging van het vlees.*

King James vertaling: *“Kol. 2:23: Which things have indeed a shew of wisdom in will worship, and humility, **and neglecting of the body**; not in any honour to the satisfying of the flesh.*

Het begin en einde van vers 23 laten de negatieve impact van het vers zien. In het midden van het vers staan drie dingen waaraan de geboden van mensen en de leerstellingen van mensen zich overgeven. Deze drie dingen zijn:

“niet in enige waarde”.

Ze zijn:

“tot verzadiging van het vlees”

Na het einde van Israëls vermindering werden die secundaire verordeningen in Kolossenzen 2:20 louter vleeselijke.

“schijn rede van wijsheid”.

Zoals die Farizeeër wiens ijdel gebed door God niet gehoord werd, terwijl de nederige tollenaar GERECHTVAARDIGD naar zijn huis ging. Een vleeselijke:

“schijn rede van wijsheid” is NIET de wil van God. Die te uitgebreide verordeningen hebben een vleeselijke toon van wijsheid met betrekking tot ten minste deze drie gebieden:

--in ZAL aanbidden,

--in NEDERIGHEID, en in:

--het KASTIJDING van het lichaam.

De term "zal aanbidden" is nutteloos. Laat u dus niet misleiden door één van de drie. Wat is de bron van "wil aanbidden?"

*“Jes. 14:12-16: 12 Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, gij, die de heidenen krenktet! 13 En zeidet in uw hart: **Ik zal** ten hemel opklimmen, **ik zal** mijn troon boven de sterren Gods verhogen; **en ik zal** mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. 14 **Ik zal** boven de hoogten der wolken klimmen, **ik zal** den Allerhoogste gelijk worden. 15 Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van den*

kuil! 16 Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten, en zeggen: Is dat die man, die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven?

Ik ZAL ten hemel opklimmen,

ik ZAL mijn troon boven de sterren Gods verhogen:

ik ZAL mij zetten op den berg der samenkomst,

Ik ZAL boven de hoogten der wolken klimmen;

ik ZAL den Allerhoogste gelijk worden.

Dat is de bron van "ik ZAL aanbidden". Ik deed het op mijn manier.

Een vleselijke vertoning van wijsheid is ONVERENIGBAAR met nederigheid. Het is ofwel een vleselijke toon, of anders nederigheid, maar NIET beide. Alle drie de dingen in Kolossenzen 2, vers 23, zijn vleselijke en geforceerde dingen, inclusief:

Kol. 2:23: *"en in het lichaam niet te sparen"*.

Het zijn allemaal ijdele pogingen om een reputatie te verwerven als zijnde meer goddelijk.

Bij het afsluiten van dit hoofdstuk kunnen we zien dat Paulus het probleem van VOORTZETTING VAN DE VERORDENINGEN als een ritueel heeft aangegeven nadat HUN BEHOEFTE OVER IS. Waarom waren de verordeningen niet meer nodig? Omdat, vanaf het laatste halve hoofdstuk van Handelingen, toen de geïnspireerde Paulus Jesaja's vloek voor Israël LAS, de bijzondere schat van God werd weggegooid en verblind. Israël was niet langer Gods volk. God was niet langer de God van Israël. Er was geen Israël meer om met het evangelie in het lichaam van Christus te komen.

Paulus zei in Kolossenzen 2, vers 22, dat die accommoderende verordeningen de geboden van mensen zijn geworden, en de leerstellingen van mensen.

Er is een probleem! De voortzetting van die verordeningen is door de mens. Voor de gelovige in Paulus 'evangelie van Christus, gekruisigd voor onze zonden, werden de verordeningen van de Wet van Mozes, die tegen ons waren, aan het kruis genageld. En dus zijn die meegaande, secundaire verordeningen tijdens de vermindering van Israël ook verdwenen, omdat ze afhankelijk zijn van de verordeningen van de Wet van Mozes die als een MUUR TEGEN ONS stonden, maar aan het kruis zijn genageld. Vóór het einde van Israëls vermindering prijst Paulus de gelovigen in Korinthe voor het naleven van de verordeningen in 1 Korintiërs 11, vers 2. Maar na het einde van Israëls vermindering ontmoedigt Paulus het toepassen van de verordeningen hier in Kolossenzen 2, verzen 14 tot en met 23.

EINDE DEEL 07 van 12, Kol. 2:16-23. -BEGIN DEEL 08 van 12, Kol. 3:1-10.

"Kol. 3:1: Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

In dit vers is het woord - "als" (=indien)- geen VOORWAARDELIJKE verklaring. Het is een BEVESTIGING van uw situatie en positie, die wordt gebruikt om te weten wat u vervolgens moet doen. Dat woord, "ALS" (=indien), lijkt op wat er gebeurt wanneer u zich inschrijft voor een universitaire cursus. U komt binnen in de hal met vier kamers om u in te schrijven. Het bord boven de eerste deur zegt: "Als je een NIEUWKOMER bent, ga dan hier naar binnen." Op het bord boven de tweede deur staat: "Als je een

nieuwe tweedejaars bent, kom dan hier binnen." Op het bord boven de derde deur staat: "Als je een nieuwe junior bent, ga dan hier binnen." Het bord boven de vierde deur zegt: "Als je een nieuwe senior bent, kom dan hier binnen." Geen van die zinnen of situaties heeft enige implicatie dat je je status als student verliest, op welk niveau je ook bent gekomen.

Kolossenzen 3:1 laat zien wat we lieten zien in Kolossenzen 1 de verzen 21 tot en met 23. We kunnen hier een demonstratie zien van een manier om te begrijpen wat daar bedoeld kan worden. Het kan ons helpen de betekenis van het woord "ALS" (= indien) in vers 23 van Kolossenzen 1, verzen 21 tot en met 23 te zien.

"Kol. 1:21-23: 21 En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend, 22 In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen; 23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;

Kolossenzen 1:23 laat zien dat Paulus naar alle mensen was gestuurd tegen de tijd dat de brief van Kolossenzen was geschreven.

Kolossenzen 1 vers 23 zegt: *"Indien gij maar blijft in het geloof"*.

Dat zou wel eens de bevestiging kunnen zijn van wat er gebeurt met gelovigen in Paulus zijn evangelie van "Christus, gekruisigd voor onze zonden". In verband hiermee moeten we onthouden:

"Fil. 1:6 Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus;

God zal ONS IN ONZE POSITIE HOUDEN van geground en bevestigd te zijn.

Kolossenzen 1:23 zegt: *"Indien gij maar blijft in het geloof"*.

Dat is precies wat God voor ons doet. God zorgt ervoor dat we; "blijven in het geloof."

Het tweede deel van Kolossenzen 3 vers 1, vertelt ons: *"zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods"*.

Wij, in het lichaam van Christus, hebben een huis, eeuwig in de hemelen. Aan Abraham, Izak, Jakob en de kinderen van Israël werd nooit een huis in de hemel beloofd. Aan Israël werd "het land" op aarde beloofd.

"Kol. 1:12: Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht;

We moeten dus vervulling vinden in het zoeken naar de dingen die verband houden met ONZE ERFENIS van eeuwig leven in de hemel, met betrekking tot onze nieuwe mens.

*"Kol. 3:2: Bedenkt de dingen, die **boven** zijn, **niet** die op de aarde zijn.*

We noemden dit vers in verband met Kolossenzen 2 vers 6.

We hebben gezien dat dit vers laat zien dat het leven in ons, ons gedrag, onze daden, onze houding en onze verlangens zal beïnvloeden. Paulus vertelt de gelovigen dat je GEEN SLAAF hoeft te zijn van waar je genegenheid voor is, maar dat je in feite je genegenheid kunt bepalen. ZO,

"STEL UW GENEGENHEID op de dingen die boven zijn, NIET op de dingen op aarde"

Vervolgens vertelt Paulus ons, als we naar Kolossenzen 3:5 gaan, hoe we onze genegenheid kunnen bepalen. Maar het volgende vers, Kolossenzen 3:3, vertelt ons hoe belangrijk het is om ONZE POSITIE in Christus te gedenken, om je genegenheid te bepalen.

"Kol. 3:3-4: 3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. 4 Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

CHRISTUS IS ONS LEVEN. Als Christus verschijnt om ons op te halen, dan verschijnen wij met Hem in heerlijkheid. In vers 3 zijn we DOOD, en in vers 4 is Christus ons LEVEN. Dus wij gelovigen zijn verwant met zowel leven als dood.

Paulus schrijft over enkele van de algemene feiten van opstanding in:

"1 Kor. 15:44: Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam.

Vervolgens vertelt Paulus ons enkele details van één van de verborgenheden die hem door Christus zijn geopenbaard, in het bijzonder over de opstanding voor degenen in het lichaam van Christus. Hij zegt in:

"1 Kor. 15:53: Want dit verderfelijke moet onverderfelijke aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.

Maar wij, als gelovigen in het evangelie van Christus, Die gekruisigd is voor onze zonden, zijn al gezeten in de hemel en:

"mede gezet in den hemel in Christus Jezus"

"Ef.2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

Dat houdt ook in dat je de Heilige Geest al hebt ontvangen.

"Ef.1:13-14: 13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte; 14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

Het verschil is dat we nog steeds het natuurlijke lichaam hebben, dat Romeinen 7 "onze leden" noemt.

Dat betekent dat, hoewel we IN DE GEEST ZIJN, om naar de Geest TE WANDELEN, we die KEUZE moeten maken in ROMEINEN 6:16 staat:

"Rom. 6:16: Weet gij niet, dat wien gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?"

Paulus herhaalt de noodzaak om die keuze opnieuw te maken in Romeinen 6:19.

"Rom. 6:19: Ik spreek op menselijke wijze, om der zwakheid uws vleses wil; want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, also stelt nu uw leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking.

Paulus beschrijft dat verder in Romeinen 7: 17,20,23 en 25.

*“Rom. 7:17: Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar **de zonde, die in mij woont.***

*“Rom. 7:20: Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar **de zonde, die in mij woont.***

“Rom. 7:22: Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens;

*“Rom. 7:23: Maar ik zie een andere wet **in mijn leden**, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die **in mijn leden** is.*

*“Rom. 7:25: Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. (7:26) Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar **met het vlees** de wet der zonde.*

Met die keuze uit Romeinen 6:16 in gedachten, laten we lezen wat Paulus hierna schrijft.

“Kol. 3:5-6: 5 Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererie, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst. 6 Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid;

Onthoud, wie Paulus zojuist noemde,

“de kinderen der ongehoorzaamheid”.

Ze zullen later weer verschijnen in Kolossenzen 3:25.

“Kol. 3:7: In dewelke.....”.

Wat betekent "in dewelke"? "In de welke" betekent "in hen." (In de zojuist genoemden). In "DE KINDEREN DER ONGEHOORZAAMHEID."

*“Kol.3:7: In dewelke ook gij eertijds hebt gewandeld, **toen gij in dezelve leefdet.***

Wanneer leefden ze in wie? Toen ze leefden in "DE KINDEREN VAN ONGEHOORZAAMHEID". Die gelovigen in Kolosse waren kinderen der ongehoorzaamheid, zoals we kunnen zien in Kolossenzen 3: 5 en 8. Maar God verandert mensen. Daarom verwijderden we mensen alleen uit deze groep, als ze een bedreiging vormen voor andere mensen in de groep die willen luisteren en van de Bijbel willen leren. En daarom zijn we NIET EEN CLUB DIE HET OVERAL MEE EENS IS. Laten we nooit vergeten dat WIJ ALLEN ZIJN BEGONNEN ALS KINDEREN DER ONGEHOORZAAMHEID.

*“Kol. 3:8: **Maar nu** legt ook gij dit alles af, namelijk gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uwen mond.*

Hier zien we een lijst van de dingen in ons hart toen WIJ kinderen der ongehoorzaamheid WAREN. We zien ook dat ze NIET eenvoudig oplossen wanneer Christus ons redt. Om in de goede werken te wandelen, waarvoor we in Christus Jezus zijn geschapen, moeten we al deze dingen AFLEGGEN:

Leg de gramschap af.

Leg de toornigheid af.

Leg de kwaadheid af.

Leg de lastering af.

leg vuil spreken uit uw mond af.

Daarom krimp ik ineen als ik hoor dat een genadeleraar smerige communicatie gebruikt in zijn prediking. Kolossenzen 3:8 zegt om al deze vormen van zonden en wangedrag AF TE LEGGEN.

Laten we nu naar Kolossenzen 3:9 gaan:

“Kol. 3:9-10: 9 Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken, 10 En aangedaan hebt den nieuwen mens,.....”.

Kolossenzen 3:8 vertelde ons om onze zonden AF TE LEGGEN, en Kolossenzen 3:9 vertelt ons hoe we dat kunnen doen. We hebben alreeds “de oude mens met zijn werken afgelegd”. De oude mens moest AFGELEGD worden, voordat de nieuwe mens AANGEDAAN kon worden. En nu hebben gelovigen alreeds "de nieuwe mens aangedaan".

“Kol. 3:9-10: 9 Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken, 10 En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;

Kolossenzen 3:9-10 spreekt over de 2 mensen. Wie zijn zij?

1 Korintiërs 15:47 spreekt ook over de 2 mensen, maar het identificeert hen ook.

“1 Kor. 15:47: De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit den Hemel.

Dus van de twee mensen IS de Heer uit de hemel "de tweede mens".

Maar wie is die eerste mens? 1 Korinthiërs 15:45 identificeert "de eerste mens".

“1 Kor. 15:45: Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest.

Dus van de twee mensen was Adam "de eerste mens".

En de Heer Jezus Christus is "de tweede (de laatste) mens".

Nu, wat betekent dat in Kolossenzen 3:9-10?

“Kol. 3:9-10: 9 Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken, 10 En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;

Hoe doen we Christus, de nieuwe mens, aan, en hoe worden we vernieuwd in kennis? De tekst zegt dat die gelovige Kolossenzen al "DE NIEUWE MAN HEBBEN AANGEDAAN". Dus, het aantrekken van de nieuwe mens, overkomt ons als we gered worden door Paulus zijn evangelie te geloven dat Christus gekruisigd is voor onze zonden.

Dat is de enige manier om in Christus te komen (Efeziërs 3:6), in Christus 'dood (Romeinen 6:3), EN in het lichaam van Christus (1 Korintiërs 12:13). Als we de oude mens (Adam) hebben afgelegd, hoe kunnen we dan de zonden van het vlees AFLEGGEN? We moeten erkennen en geloven wat God zegt over de situatie en positie van de gelovige. Als we ons eenmaal onze door God gegeven positie hebben gerealiseerd dat de oude mens moet worden AFGELEGD, dan zijn we in staat om het WANGEDRAG van de oude mens af te leggen, en ONZE LEDEN VOOR DOOD TE HOUDEN.

EINDE DEEL 08 van 12, Kol. 3:1-10. -BEGIN VAN DEEL 09 van 12, Col.3:11-17.

Laten we verder gaan naar Kolossenzen 3:11, beginnend bij Kolossenzen 3:10.

*“Kol. 3:10: En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, **naar het evenbeeld Desgenen**, Die hem geschapen heeft;*

Welk BEELD VAN CHRISTUS kan vandaag worden gezien. "Het lichaam van Christus." Dit is een andere aanwijzing dat de nieuwe mens, het lichaam van Christus IS.

“Kol. 3:11: Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen.

Wanneer een persoon wordt gered, verlaat hij / zij zijn vroegere achtergrond en was hij / zij VOORHEEN een Griek of Jood, VOORHEEN besnijdenis of onbesneden, VOORHEEN Barbaar, Scyth, VOORHEEN gebonden of vrije. Kijk naar nog iets anders over wie Paulus hier, na het einde van Handelingen, opneemt in zijn lijst. Paulus zijn lijst in Kolossenzen VOEGT DE CATEGORIE toe van Barbaar, Scyth die hij weglief in zijn soortgelijke lijst in:

“Gal. 3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus.

“Kol. 3:12: Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid;

ALLEEN door geloof 'hebben we de oude mens (Adam) met zijn daden uitgesteld, DUS OOK hier, door geloof hebben we de activiteiten van de nieuwe mens **aangedaan**.

“Kol. 3:13: Verdragende elkander, en vergevende de één den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs ALS Christus u vergeven heeft, DOET OOK GIJ ALZO.

Het parallelle vers in Efeziërs is:

“Ef. 4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

Die verzen moeten worden geloofd zoals ze worden vermeld. Christus is al voor al uw zonden gestorven, om u te vergeven tot en met uw laatste zonde die u zult begaan op de laatste dag dat u leeft voordat het lichaam van Christus wordt opgenomen.

Dus waarom moeten mensen dan nog worden gered? Omdat, hoewel vergeving het resultaat is van de genade van God, het alleen op een individu wordt toegepast, wanneer dat individu DIE GENADE van God voor zichzelf "ONTVANGT", door geloof.

“Rom. 3:22: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

*“1 Kor. 15:1-2: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend **het Evangelie**, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 **Door hetwelk** gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb (vers 1); tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.*

Geloven in een evangelie uit het verleden, of een toekomstig evangelie, is '**tevergeefs hebben geloofd**', in plaats van tot zaligheid te hebben geloofd.

*“Kol. 3:14: En boven dit alles doet aan **de liefde**, dewelke is **de band der volmaaktheid**.*

Gelovigen hebben Christus al aangedaan, zijnde in Christus, door in het lichaam van Christus te zijn. Maar Paulus zegt: doet aan: het gedrag, en een houding van LIEFDE. En je bent in staat om dat te doen, omdat je de nieuwe mens, Christus, al hebt AANGDAAN.

*"1 Kor.12:31: Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die **nog uitnemender** is.*

*"1 Kor.13:1: Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, **zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel** geworden.*

*"1 Kor. 13:13: En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; **doch de meeste van deze** is de liefde.*

*"Kol. 3:14: En boven dit alles doet aan **de liefde**, dewelke is de **band der volmaaktheid**.*

Paulus predikt naastenliefde. Niet alleen naastenliefde, maar nu predikt Paulus vrede.

"Kol. 3:15: En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in één lichaam; en weest dankbaar.

Paulus 'parallele brief aan de Efeziërs voegt enig begrip toe over Gods vrede.

"Ef. 4:3: U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

Strong's Concordantie beschrijft ook het geïnspireerde, bewaarde woord 'BAND' als een 'gezamenlijke stropdas' of een 'verenigend principe'. Gods VREDE is dus een verbinder, een vereniger.

Gelovigen zijn niet alleen in het lichaam van Christus, maar omdat God onze keuze om het evangelie te geloven van tevoren kende, worden we "IN één lichaam GEROEPEN". Waartoe zijn we geroepen? We zijn geroepen:

(opdat) de vrede Gods heerse in uw harten".

Dat betekent dat het geloof van ons, gelovigen, ons in staat heeft gesteld om te ontspannen en GODS VREDE in ons hart te laten heersen.

*"Kol. 3:16: Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met **aangenaamheid** in uw hart.*

*"Colossians 3:16, Let the word of Christ dwell in you richly in all wisdom; teaching and admonishing one another in psalms and hymns and spiritual songs, SINGING **with grace** in your hearts to the Lord.*

Opmerking van de vertaler: Ziet u het verschil tussen de Statenvertaling en de King James vertaling?

Wat gebeurt er als:

"Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid.

We kunnen ontdekken wat er gebeurt ALS we er achter komen wat volgt nadat we het woord van Christus rijkelijk in alle wijsheid in u hebt laten wonen. Laten we verder kijken in het vers.

*"Kol. 3:16a: Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; **leert en vermaant** elkander,.....".*

Hier zien we onderwijzen en vermanen, die beide het woord van God SPREKEN.

Laten we verder kijken in het vers.

*"Kol. 3:16b: met **psalmen en lofzangen**, en **geestelijke liederen**, zingende den Heere met **aangenaamheid** in uw hart.*

Hier zien we ZINGENDE. Tot nu toe hebben we;

SPREKEN en ZINGEN.

Laten we in het volgende vers kijken.

Kol. 3:17: En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.

Hier zien we DANKENDE.

Tot nu toe hebben we:

SPREKEN, en ZINGEN, en DANKEN.

En het volgende vers brengt het ONDERWERPEN naar voren.

“Kol.3:18: Gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig (onderwerpen), gelijk het betaamt in den Heere.

Dus alles bij elkaar zien we dat, als u het woord van Christus rijkelijk in u laat wonen in alle wijsheid, het bewerkstelligd:

SPREKEN,

ZINGEN,

DANKEN, en

ONDERWERPEN.

Dus als we in de Bijbel zoeken naar:

SPREKEN,

ZINGEN,

DANKEN, en

ONDERWERPEN,

Dan kunnen we ontdekken wat in de Bijbel gelijk staat aan: het WOORD VAN CHRISTUS rijkelijk in u te laten wonen in alle wijsheid.

*“Ef. 5:18-21: 18 En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest; 19 **Sprekende** onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen, **zingende** en psalmende den Heere in uw hart; 20 **Dankende** te allen tijd over alle dingen God en den Vader, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus; 21 Elkander **onderdanig** zijnde in de vreze Gods.*

Daar zijn ze:

Wat Efeziërs 5:18-21 zegt, leidt tot:

SPREKEN

ZINGEN

DANKEN

ONDERWERPEN

We zagen hier dat Efeziërs 5:18-21 zegt:

"GEVULD WORDEN MET DE GEEST" en dat leidt tot:

SPREKEN,

ZINGEN,

DANKEN, en

ONDERWERPEN

Dus, ze samenvoegende, zegt de Bijbel ook:

"wordt vervuld met de Geest",

het ook zegt:

"Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen in alle wijsheid."

Vroeg of laat schijnen alle gelovigen te vragen: "Hoe kan ik VERVULD worden met de Heilige Geest". Hier is uw antwoord. LAAT HET WOORD VAN CHRISTUS RIJKELIJK IN U WONEN IN ALLE WIJSHEID;

Laat u niet misleiden. Deze verzen zeggen niets over een andere doop. Dit vers heeft het over "vullen", NIET over dopen. Er is vandaag maar één doop en het is door de Heilige Geest in het ene lichaam van Christus (1 Kor. 12:13).

Vervuld zijn met de Geest is iets geestelijks, GEEN EMOTIONEEL iets. Emoties kunnen wel of niet volgen op het feit dat je wordt gered en onmiddellijk wordt gedoopt (1 Kor. 12:13) in het lichaam van Christus, maar emoties maken GEEN deel uit van het vervuld zijn met de Geest. De geest is NIET de emoties. De emoties maken deel uit van het vlees, NIET de geest. Het vlees is tegen de Geest.

"Gal. 5:17: Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

Als God ieder van ons roept om vervuld te worden met de Geest, roept Hij ons daartoe op door:

"Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen in alle wijsheid."

EINDE DEEL 09 van 12, Kol. 3:11-17. -BEGIN VAN DEEL 10 van 12, Kol. 3:18-25.

HOE OM TE GAAN MET ANDEREN

Laten we verder gaan naar het volgende deel van Kolossenzen 3, over INTERPERSOONLIJKE RELATIES, of HOE OM TE GAAN MET ANDEREN.

"Kol.3:18-19: 18 Gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig, gelijk het betaamt in den Heere. 19 Gij mannen, hebt uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen haar.

Merk op dat Paulus een opmerking plaatst na de instructie van de vrouw en vóór de instructie aan de man. Dus die twee sets instructies zijn gescheiden en onafhankelijk van elkaar, gescheiden door de opmerking "*gelijk het betaamt in de Heere*".

Deze instructies zijn NIET meer voorwaardelijker DAN uw verlossing. De Bijbel leert de vrouw NIET dat ALS haar man van haar houdt, ze zich aan hem moet onderwerpen. De Bijbel leert de man NIET dat ALS zijn vrouw zich aan hem onderwerpt, hij van haar moet houden.

Door dat alleen maar hardop te zeggen, blijkt dat het zinloos is om Paulus zijn leer hier op een voorwaardelijke manier toe te passen. Het is niet de instructie van de vrouw om zich aan haar man te onderwerpen, afhankelijk van het feit of haar man zijn instructies volgt of niet. Het is niet de instructie van de man om van zijn vrouw te houden afhankelijk van het feit of zijn vrouw haar instructies opvolgt of niet.

Dat is het punt in het Christelijk huwelijk. Het is een uitwerking van de genade van God die God ons zelf heeft getoond. Het is de DAGELIJKSE PRAKTIJK van UITBREIDENDE GENADE, GODS GENADE die je hebt ontvangen.

Laat Gods genade VOLDOENDE voor u ZIJN. Geloof in Christus om EEUWIG TE LEVEN.

Aan het einde van Kol. 3:19 is een interessante opmerking;

"en wordt niet verbitterd tegen haar".

Waarom zou een man denken dat hij het recht heeft verbitterd te zijn tegen zijn vrouw? De Bijbelse instructies van de man roepen hem op om zijn vrouw lief te hebben, of ze zich nu wel of niet aan hem onderwerpt, zoals de Bijbel haar zegt. Maar na een tijdje haar instructies te hebben overtreden, zou de echtgenoot enige frustratie en woede kunnen gaan koesteren.

Evenzo voor de vrouw, haar Bijbelse instructies zegt haar om zich aan haar man te onderwerpen, of hij haar nu liefheeft of niet zoals de Bijbel hem zegt. Maar na een tijdje zijn Bijbelse instructies te hebben overtreden, zou de vrouw enige frustratie en woede kunnen gaan koesteren. Efeziërs 4:26 bevat een wijs woord over dat soort situaties.

"Ef. 4:26: Wordt toornig, en zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid;

Laat die woede NIET voortduren en opgebouwd worden tot VERBITTERING. Dus zegt Paulus:

"EN WORDT NIET VERBITTERD tegen haar".

Als je verbittering opbouwt, zullen er later ergere dingen gebeuren. Voordat de zon weer ondergaat, vergeef elkaar. Bedenk dat Efeziërs 4:26 over toorn spreekt, niet alleen over woede.

Het beste wat Christelijke ouders voor hun kinderen kunnen doen, is de goddelijke instructies, uit de Bijbel, te praktiseren. Dat opent uitnodigend de deur voor de kinderen om open te staan voor het evangelie. Ouders kunnen niet van hun kinderen verwachten dat ze graag meedoen op de manier die hun hele leven onenigheid, verdriet, conflicten en ruzies tussen hun ouders heeft veroorzaakt.

Kinderen leren LIEFDE voor God EN voor hun ouders en burens, door te zien hoe hun vader een LIEFDEVOL, onzelfzuchtig leven leidt VOOR zijn vrouw en hun kinderen. Kinderen leren RESPECT voor God, de burgerlijke wet, hun ouders en burens, door te zien dat hun moeder zich hoopvol, trouw en onzelfzuchtig ONDERWERPT aan haar echtgenoot aangaande haar leven en dat van hun kinderen.

Daarna gaat Paulus verder met meer korte, samenvattende instructies voor kinderen en ouders.

“Kol. 3:20-21: 20 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in alles, want dat is den Heere welbehagelijk. 21 Gij vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden.

Vervolgens geeft Paulus instructies over hoe wij anderen, met wie we omgaan, moet behandelen. Paulus schrijft in de verzen 22 tot en met 25 over hoe dienstknechten hun meesters moeten behandelen.

“Kol. 3:22: Gij dienstknechten, zijt in alles gehoorzaam uw heren naar het vlees, niet met ogendiensten als mensenbehagers, maar met eenvoudigheid des harten, vrezende God.(KJV eindigt met “ : ”)

Paulus keurt dienstbaarheid of slavernij NIET goed of keurt ze niet af. Hij onderwijst hoe om te gaan met huidige moeilijkheden als een persoon die gered is door genade, en genade verleent aan anderen. De impact van wat Paulus hier leert, is dat dienstknechten een goed aards voorbeeld zijn dat geredde mensen gehoorzaam zijn aan hun hemelse Heer.

“Kol. 3:23: En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den mensen;

WAUW! Van wie zoekt u uw lof en aanvaarding, van de Heer, of van mensen? Elke beloning die we van mensen ontvangen, is van korte duur.

Nu wil ik dat we dat vers op een andere manier bekijken dan we het misschien eerder hebben overwogen. Kolossenzen 3:22, het vers net ervoor, sprak over "Dienaren, gehoorzaam ... uw meesters" en het vers eindigt NIET met een punt, het gaat verder in de verzen 23 (;) 24 (.) en 25.

Als je de context in het voorgaande vers bekijkt, en de context van de hele sectie van vers 22 tot en met vers 25, heeft Kolossenzen 3:23 het nog steeds over DIENSTKNECHTEN en hun meesters. Dus Kolossenzen 3:23, een favoriet vers van velen, over alles wat je doet, doet dat van harte voor de Heer, en niet voor mensen; maar in zijn context blijkt dat vers oorspronkelijk te verwijzen naar dienstknechten die hun meesters gehoorzamen. Dat verandert ook de betekenis van de laatste twee verzen in dit hoofdstuk, door ze rechtstreeks in verband te brengen met vers 2

“Gij dienstknechten, zijt in alles gehoorzaam uw heren naar het vlees,.....”.

“Kol. 3:24: Wetende, dat gij (gijlieden) van den Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij dient den Heere Christus.

Wetende, dat gij van den Heere.....”.

Opmerking van de vertaler: De King James Bible zegt: *“Knowing that of the Lord YE....”.*

De woorden “YE” en “YOU” betekenen in het Engels “meervoud”. In het Nederlands wordt “gij” voor enkel of meervoud gebruikt hetgeen moet blijken uit de context. De Statenbijbel van 1946 is daar, in de meeste gevallen, wel rekening mee gehouden en gebruikt men het woord “gijlieden” voor het meervoud (zie bijvoorbeeld Johannes 3:7).

In het Engels is dus “YE” en “YOU” meervoud en “THEE” en THOU” enkelvoud.

Aangezien de context nog steeds dienstknechten is die hun meesters gehoorzamen, wie is dan die "GIJ" in *“Wetende, dat gij (gijlieden) van den Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis;.....”.*

Paulus zegt dat jullie dienstknechten VERANTWOORDELIJK BENT om je meesters te gehoorzamen, om te doen wat ze van je verlangen. Voor het geval er enige twijfel bestaat over het feit of mensen God of mensen moeten behagen, maakt Paulus het definitief.

“want gij (gijlieden) dient den Heere Christus”.

Laten we niet vergeten dat Paulus het nog steeds heeft over dienstknechten en hun meesters in vers 24. We kunnen gemakkelijker het verband zien tussen vers 22,

"22 Gij dienstknechten, zijt in alles GEHOORZAAM uw heren naar het vlees".

en vers 24,

".....want gij dient den Heere Christus",

wanneer we zien hoe Paulus leert over dienstknechten en hun meesters in 1 Timotheüs 6:1-2.

“1 Tim. 6:1-2: 1 De dienstknechten, zovelen als er onder het juk zijn, zullen hun heren alle eer waardig achten, OPDAT de Naam van God, en de leer NIET gelasterd worde. 2 En die gelovige heren hebben, zullen hen niet verachten, omdat zij broeders zijn; maar zullen hen TE MEER dienen, omdat zij gelovig en geliefd zijn, als die deze weldaad mede deelachtig zijn. Leer en vermaan deze dingen.

In de eerste verzen van 1 Timotheüs 6 kunnen we zien dat Paulus de gehoorzaamheid van de dienstknechten VERBINDT met zijn AARDSE meester, TOT zijn gehoorzaamheid aan zijn HEMELSE meester.

Dus staat er in Kolossenzen 3:24:

“Wetende, dat gij van den Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij/ye (meervoud) dient den Heere Christus.

Paulus past hun vleselijke positie als dienstknechten toe op hun geestelijke positie om Christus te dienen.

“Kol. 3:25: Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons.

Hier in vers 25 gaat Paulus verder met het laatste vers in de context over dienstknechten en hun meesters.

“Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij GEDAAN heeft”.

Voor dienstknechten is dit slechts een herformulering en herinnering aan:

“Gal. 6:7: Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

Met andere woorden, dienstknechten kunnen niet van hun meesters verwachten dat ze tevreden met hen zijn vanwege hun ongehoorzaamheid en het niet uitvoeren van de vereiste taken.

Dan zegt Paulus in Kolossenzen 3:25:en er is geen aanneming des persoons”.

Met andere woorden, geredde dienstknechten mogen NIET verwachten dat hun geredde meester aan hen de voorkeur geeft omdat ze gered zijn.

Je hoort misschien dat sommige mensen Kolossenzen 3:25 uit zijn context proberen te rukken, omdat ze willen proberen te bewijzen dat geredde mensen NIET echt gered worden totdat ze in de hemel zijn. Maar volgens Efeziërs 2:6 zei God betreffende gelovigen in Paulus 'evangelie van Christus:

“Ef. 2:6:.....heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

Bovendien, als ze Kolossenzen 3:25 uit zijn context proberen te trekken om te zeggen dat het van toepassing is op iemands relatie met God, zou het moeten passen bij 'het loon van de zonde' in:

“Rom. 6:23: Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

Maar integendeel, wij gelovigen passen in het tweede deel van:

“Rom. 6:23: Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere

Als je geen redder hebt, en als je twijfelt of je ooit een redder nodig hebt, dan is Romeinen 6:23 iets voor jou.

“Kol. 3:25: Maar die onrecht doet,.....”.

In geestelijke termen, wie is hij die verkeerd doet? Als je je herinnert dat toen we Kolossenzen 3, vers 6 lazen, we zeiden dat dat vers later van toepassing zou zijn. DIT IS LATER, dus kijk naar:

“Kol. 3:6: Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid;

We geven alle dank aan onze genadige God dat wij, als gelovigen in Paulus 'evangelie van Christus, Die gekruisigd is voor onze zonden, niet langer "de kinderen der ongehoorzaamheid" zijn.

“Rom. 6:17: Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

“Gal. 3:26: Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

“1 Tim. 1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

“Rom. 8:16: Dezelve Geest getuigt met (niet "naar onze geest", maar "met onze geest") onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.

Als je een geredde heilige bent van de Schepper God, dan ben je een kind van GOD, NIET een kind der ONGEHOORZAAMHEID. Kolossenzen 1:13 bevestigt dat.

“Kol. 1:13: Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

In dit lichaam kunnen we een aantal slechte keuzes maken, we kunnen soms ongehoorzaam zijn, maar dat past precies in:

“1 Kor. 3:15: Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur.

“Rom. 4:24:namelijk dengenen, die geloven in Hem, Die Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft;

EINDE DEEL 10 van 12, Kol. 3:12-25. -BEGIN VAN DEEL 11 van 12, Kol.4:1-11.

“Kol. 4:1: Gij heren, doet uw dienstknechten recht en gelijk, wetende, dat ook gij een Heere hebt in de hemelen.

Kolossenzen 4, vers 1 gaat verder als het laatste vers over hetzelfde onderwerp als Kolossenzen 3, de verzen 18 tot en met 25, dat van INTERPERSOONLIJKE RELATIES, of HOE OM TE GAAN MET ANDEREN. Paulus heeft kort onderwezen over:

vrouwen

echtgenoten

kinderen

vaders

dienstknechten

en nu tenslotte:

“meesters”.

Nogmaals, Paulus leert de genade die ons is gegeven in het dagelijks leven toe te passen. Paulus leert NIET beledigend te zijn, maar juist rechtvaardig en evenwichtig te zijn. Hier, in vers 1, en het vorige vers, gebruikt Paulus het principe dat hij zegt in de parallelle Schriftplaats, over meesters, in Efeziërs.

“Ef. 6:9: En gij heren, doet hetzelfde bij hen, nalatende de dreiging; als die weet, dat ook uw eigen Heere in de hemelen is, en dat geen aanneming des persoons bij Hem is.

In andere woorden wat Paulus hier leert: "Jullie meesters, behandel je dienaren eerlijk, denk eraan dat je een Meester in de hemel hebt, en Hij zal je NIET lichter oordelen alleen omdat je een meester op aarde bent." Dat EINDIGT het gedeelte van Paulus over specifiek INTERPERSOONLIJKE RELATIES.

Aansporingen

Vervolgens spoort Paulus de Kolossenzen en ons aan.

“Kol. 4:2: Houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelve met dankzegging;

Met andere woorden:

(1.) Geef het bidden om Gods wil niet op.

(2.) Het doelbewust bijhouden van de mensen en projecten waarvoor u bidt.

(3.) Dank God altijd.

Vervolgens volgt Paulus die algemene instructies op met twee verzen met specifieke dingen waarvoor gelovigen in genade moeten bidden, voordat hij enkele algemene vermaningen geeft.

“Kol. 4:3: Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des Woords opene, om te spreken de verborgenheid van Christus, om welke ik ook gebonden ben;

Ik begrijp dat het woord "meteen" betekent: "samen met" of "tegelijkertijd". Dus vers 3 is sterk verbonden met de opmerkingen van Paulus in vers 2. Daarom IS HET ALSOF Paulus zei: "Blijft in gebed en waakt daarin met dankzegging; Bid tegelijkertijd ook voor ons dat God voor ons een deur van uiting zou openen om de verborgenheid van Christus te spreken, waarvoor ik ook gebonden ben: Met andere woorden, laat niet alleen uw specifieke belangen aan God bekendgemaakt worden, maar bid ook voor Gods DOELEINDEN, PLANNEN en GEBEURTENISSEN.

“Kol. 4:4: Opdat ik dezelve moge openbaren, gelijk ik moet spreken.

Paulus zegt dat er iets is dat hij "MOET SPREKEN". Hij verwijst ernaar in vers 4 als "DEZELVE". Dus als we verder kijken in Kolossenzen 4, vers 3, zien we dat Paulus het heeft over gevangenschap omdat hij over de verborgenheid spreekt, en verder dat hij om gebed vraagt dat

““Kol. 4:3: Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des Woords opene, om te spreken de verborgenheid van Christus, om welke ik ook gebonden ben;

Paulus beschrijft de "verborgenheid van Christus" in iets meer detail:

“Rom. 16:25-26: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard is.....”.

Dus Christus openbaarde aan Paulus een verborgenheid of geheim:

“die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest”,

die samen met het evangelie van Paulus en de Schriften:

“machtig is U te bevestigen”.

Paulus vraagt de Kolossenzen, Laodiceërs en mensen zoals wij, gelovigen, om te bidden dat God een "deur des Woords" voor hem zou openen, om nog meer te spreken over de verborgenheid. De verborgenheid, dat geheim werd gehouden totdat het door Christus aan Paulus werd geopenbaard, zijn de feiten die Paulus predikt betreffende het evangelie van Christus en het lichaam van Christus.

Nu geeft Paulus enkele algemene aansporingen.

“Kol. 4:5: Wandelt met wijsheid bij degenen, die buiten zijn, den bekwamen tijd uitkopende.

Paulus zegt dat je wijselijk richting ongelovigen moet wandelen, omdat je niet weet hoeveel tijd ze nog hebben. "Wandel MET WIJSHEID".

“Spreuken 1:7: De vrees des HEEREN is het beginsel der wetenschap; de dwazen verachten wijsheid en tucht.

Wees niet DWAAS, maar WIJS.

“Psalm 14:1:DE DWAAS zegt in zijn hart: Er is geen God.....”.

Negeer het feit niet dat de ongelovige nog steeds wordt veroordeeld voor zijn rebellie tegen God en tegen het evangelie van redding waarin God voorziet. We moeten een evenwicht vinden tussen de angst om ongelovigen te beledigen, met de urgentie om hen te informeren over Paulus zijn evangelie

ter redding. Ik vraag me af hoeveel ongelovigen verloren zijn gestorven omdat hun geredde vriend bang was om hen te beledigen door hen te informeren over Gods instructies hoe ze vandaag gered kunnen worden.

“Kol. 4:5: Wandelt met wijsheid bij degenen, die buiten zijn, den bekwamen tijd uitkopende.

“Kol. 4:6: Uw woord zij te allen tijde in aangenaamheid, met zout besprengd, opdat gij moogt weten, hoe gij een iegelijk moet antwoorden.

Zie je dat woord "te allen tijde"? Paulus zegt dat we niet af en toe moeten doen. Je zou ieder mens met genade moeten antwoorden, het smakelijk maken met zout, niet **weerzinwekkend** met het vlees.

“Kol. 4:6: Uw woord zij te allen tijde in aangenaamheid, met zout besprengd, opdat gij moogt weten, hoe gij een iegelijk moet antwoorden.

Kolossenzen 4, vers 5 en 6, gaan samen. Het zijn hints over wat er primair in uw gebeden moet staan, over de zorg voor de verlorenen en hoe u moet handelen om voor hen een goed voorbeeld van de waarheid te zijn.

Hier begon Paulus zijn brief samen te binden, om hem te sluiten. Hij begon namen te noemen van zijn broeder-gelovigen en andere helpers in de bediening. Paulus is niet langer in “HET WERK” dat eerst voor de Jood was, maar nu is hij IN DE BEDIENING waarvan hij aanvankelijk in Handelingen 20 zei:

“Hand. 20:24:.....den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods. (aan alle mensen).

Kol. 4:7-8: 7 Al mijn zaken zal u bekend maken Tychikus, de geliefde broeder, en getrouwe dienaar, en mededienstknacht in den Heere; 8 Denwelken ik tot hetzelfde einde tot u gezonden heb, opdat hij uw zaken wete, en uw harten vertrooste;

Is dat niet net als Paulus? Altijd bezorgd over anderen, over hoe het met ze gaat, en dat ze door hem getroost mogen worden.

“Kol. 4:9: Met Onesimus, den getrouwen en geliefden broeder, dewelke uit de uwen is; zij zullen u alles bekend maken, wat hier is.

Hier zien we dus dat Paulus NIET alleen Tychicus stuurde, maar ook Onésimus met hem. Blijkbaar stuurde Paulus destijds, of daarvoor, Onésimus met de FILEMON-brief. Dat betekent dat Filemon moet zijn geschreven rond de tijd van, OF net na, de vroegste GEVANGENIS-BRIEVEN die Paulus schreef, net nadat hij naar alle mensen, in Handelingen 20:6, was gestuurd volgens Filippenzen 4:15. Paulus zou dus waarschijnlijk net daarna zijn Filemon-brief hebben geschreven, dus:

Filippenzen, 1e Timotheüs en Titus en tegelijkertijd met, OF net voor, KOLOSSENIEN.

Hier vervolgt Paulus zijn opmerkingen over andere mensen. Paulus beschrijft de volgende drie mensen als helpers onder speciale omstandigheden.

Kol. 4:10-11: 10 U groet Aristarchus, mijn medegevangene; en Markus, de neef van Barnabas, aangaande welken gij bevelen ontvangen hebt; zo hij tot u komt, ontvang hem; 11 En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest zijn.

Er was samenwerking, en dat zie je in de Schrift, op verschillende plaatsen waar ze elkaar ontmoetten in hetzelfde gebouw, en op andere manieren samenwerkten. De verschillende evangelie groepen van God-gelovigen kwamen tijdelijk samen.

Diezelfde samenwerking tussen degenen in de twee groepen van verschillende kerken komt naar voren op minstens twee andere plaatsen in de bediening van Paulus. We zullen de samenwerking bekijken in Romeinen 16:5-7 en in Filippenzen 4:2-3.

“Rom. 16:7: Groet Andronikus en Junias, mijn magen (= bloedverwanten) , en mijn medegevangenen, welke vermaard zijn onder de apostelen, die ook vóór mij in Christus geweest zijn.

Dit is een vers dat vaak wordt misbruikt. Degenen die NIET geloven dat het lichaam van Christus begon in het midden van Handelingen, proberen ons te beschuldigen, zeggende dat het lichaam van Christus vóór Paulus was. Nou, dat staat er niet. Zoek naar het woord "lichaam" in dat vers. Het is er niet.

Voortgaande:

“Rom. 16:7: Groet Andronikus en Junias, mijn magen,.....”.

Webster (= een woordenboek) zegt: "een bloedverwant is een mens van hetzelfde RAS of FAMILIE of FAMILIELID. "MAGEN" is een groep personen van hetzelfde GESLACHT, RAS of FAMILIE. Als bloedverwant was Paulus een mede-Jood met Andronicus en Junias. Als medegevangene met Paulus, hadden ze allebei in de gevangenis gezeten, mogelijk ooit samen.

Verdergaand, sprekend over Andronicus en Junias, staat er dat ze van belang waren onder de apostelen. Ze waren opmerkelijk, ongeacht welke groep apostelen Paulus daar bedoelt, ze waren opmerkelijk, en daarom groet hij hen, zoals hij anderen op andere plaatsen groet. We zullen binnen een paar minuten zien dat Paulus mensen groet die niet noodzakelijk in het lichaam van Christus zijn. Paulus had kunnen verwijzen naar apostelen in het lichaam van Christus, waarmee hij Paulus, Barnabas, Silas of Timotheüs bedoelt. Of hij had het kunnen spreken over de twaalf apostelen van Israël: Petrus, Jakobus, Johannes en de anderen van die groep.

Hier is nog een voorbeeld van de samenwerking die bestond tussen Israëls kerk van God, en het "lichaam van Christus" kerk.

“Fil.4:2-3: 2 Ik vermaan Euodia, en ik vermaan Syntyche, dat zij eensgezind zijn in den Heere. 3 En ik bid ook u, gij mijn oprechte metgezel, wees dezen vrouwen behulpzaam, die met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met Clemens, en de andere mijn medearbeiders, welker namen zijn in het boek des levens.

Deze verwijzing naar ten minste 4 mensen laat zien dat ze koninkrijks gelovigen waren in plaats van gelovigen in het lichaam van Christus, omdat hun namen in het boek des levens staan. Uit Openbaring 21:1-27, vooral vers 27, weten we dat iedereen wiens naam in het boek des levens staat, op weg is naar één plaats: het land op aarde in het nieuwe Jeruzalem. Het was in Exodus 19 dat God het land, op aarde, beloofde als het toekomstige domein van Israël.

“Op. 21:27: En in haar zal niet inkomen iets, dat ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt; maar die geschreven zijn in het boek des levens des Lams.

Uit de Schrift blijkt vrij duidelijk dat er in de vroege dagen van het lichaam van Christus veel SAMENWERKING was tussen de kleine kudde, het Israël Gods, en het lichaam van Christus, en de genadekerken van Paulus in midden Handelingen. De "lichaam van Christus" kerken worden genoemd: kerken van de heiligen, kerken van Christus, kerken van de Heidenen, kerken van Azië, kerken van

Galatië, kerken van Macedonië. Al die namen worden gebruikt voor het "lichaam van Christus" kerken die Paulus heeft opgericht.

Maar laten we eens kijken naar de samenwerking in Kolossenzen 4, vers 10 en 11. Tel deze mannen, en kijk wat er over hen staat.

Kolossenzen 4:10, ARISTARCHUS, mijn medegevangene, groet u

(dat is één persoon)

en MARCUS, zoon van Barnabas zijn zuster.

Dat is Johannes Markus die op verschillende andere plaatsen wordt genoemd. (dat zijn 2 mensen)

(aangaande hem van wie gij geboden hebt ontvangen: indien hij tot u komt, ontvang hem;)

(en ten derde noemt hij)

Kolossenzen 4:11, En Jezus, die JUSTUS wordt genoemd,

We zullen naar hem verwijzen als "Justus", om verwarring te voorkomen. We zien hier dus verwijzingen naar Aristarchus, Johannes Markus en Justus,

DIE VAN DE BESNIJDENIS ZIJN.

Dit alleen zijn mijn medewerkers in het koninkrijk van God, die mij tot troost zijn geweest.

Dus Paulus gaat hier verder en noemt veel collega's. Hij zegt NIET dat ze de enige medewerkers zijn. Zoals hij al zei, hij heeft het over die collega's, die "VAN DE BESNIJDENIS" waren. Er was dus samenwerking tussen die twee verschillende groepen. Maar er was GEEN samenwerking tussen

--degenen die het evangelie van God geloven, en

--degenen in de afvallige synagogen ..

Bedenk dat Paulus later zegt dat iedereen die in Azië is, zich van mij heeft afgewend. Paulus werd erg impopulair. Dit waren enkele mensen die bekwaam en gretig waren om hem wilden helpen. Paulus zei dat deze mensen "van de besnijdenis" waren. Ze werkten samen met Paulus.

Op dat moment werd Paulus NIET getest, zoals "geloof je in Jezus " JA ". Wel, op welke manier geloof je in hem? Ben je in mijn groep, of in hun groep, in het lichaam van Christus? , of in Israël.

In 1 Korintiërs 1:10-16 en 3:1-9 informeert Paulus ons dat er verdeeldheid was in de bijeenkomsten van de gelovigen, buiten de synagogen. En dat ze de nadruk legden op de verdeeldheid, in plaats van de nadruk te leggen op hun Heer en Heiland, EN op zijn geweldig tweevoudig plan dat ze in elke bijeenkomst in hun midden konden zien.

Sommigen van hen waren zelfs aan het opscheppen over hun specifieke roeping en positie, en beweerden dat ze waren:

in Paulus, of

in Apollos, of

in Petrus, of

in Christus.

Paulus diende de Heidenen volgens:

“Rom. 15:16: Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.

Petrus en Apollos dienden de besnijdenis. Petrus diende de besnijdenis volgens:

“Gal. 2:9: En als Jakobus, en Cefas (= Petrus), en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

Apollos diende de besnedenen volgens:

“Hand. 18:24-28: 24 En een zeker Jood, met name Apollos, van geboorte een Alexandrier, een welsprekend man, kwam te Efeze, machtig zijnde in de Schriften. 25 Deze was in den weg des Heeren onderwezen; en vurig zijnde van geest, sprak hij en leerde naarstiglijk de zaken des Heeren, wetende alleenlijk den doop van Johannes. 26 En deze begon vrijmoediglijk te spreken in de synagoge. En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem tot zich, en legden hem den weg Gods bescheidenlijker uit. 27 En als hij wilde naar Achaje reizen, de broeders, hem vermaand hebbende, schreven aan de discipelen, dat zij hem ontvangen zouden; welke, daar gekomen zijnde, heeft veel toegebracht aan degenen, die geloofden door de genade. 28 Want hij overtuigde de Joden met groten ernst in het openbaar, bewijzende door de Schriften, dat Jezus de Christus was.

EINDE VAN DEEL 11 van 12, Col.4:1-11-BEGIN VAN DEEL 12 van 12, Col.4:12-18.

Dus alle drie, Paulus, Petrus en Apollos werkten voor dezelfde Heer Jezus Christus, zoals we kunnen zien in:

“1 Kor.1:10-13: 10 Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in eenzelfden zin, en in een zelfde gevoelen. 11 Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders, door die van het huisgezin van Chloe zijn, dat er twisten onder u zijn. 12 En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt:

Ik ben van Paulus,

en ik van Apollos;

en ik van Cefas; (Petrus)

en ik van Christus.

13 Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus naam gedoopt?

Paulus leerde nog niet de afschaffing van de waterdoop vanuit de leer van het “lichaam van Christus”. Dat doet hij later in het hoofdstuk. Maar hier wijst Paulus naar de gemeenschappelijke Heer en Redder, Jezus Christus.

Paulus gaat verder in hoofdstuk 3;

“1 Kor. 3:5-9: 5 Wie is dan Paulus, en wie is Apollos, anders dan dienaars, door welke gij geloofd hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven heeft? 6 Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven. 7 Zo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die den wasdom geeft. 8 En die plant, en die nat maakt, zijn één; maar een iegelijk zal zijn loon

ontvangen naar zijn arbeid. 9 Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk (Joh. 15:1-6), Gods gebouw zijt gij (1 Kor.3:10-15).

Ik kan Paulus daar gewoon zien in die gecombineerde samenkomst, lerend dat hij, en Petrus, en Apollos, als zijnde:

"Gods medearbeiders".

Dan wijst Paulus naar het "evangelie van de besnijdenis" gelovigen, aan de rechterkant en zegt:

"Gij zijt Gods akkerwerk".

Vervolgens wijst Paulus naar het "evangelie van de onbesnedenen" gelovigen, aan de linkerkant en zegt:

"Gods gebouw zijt gij".

Weet u waarvoor akkerbouw/landbouw dient in de Bijbel? Kijk in:

"2 Kron. 26:10: Hij bouwde ook torens in de woestijn, en hieuw vele putten uit, overmits hij veel vee had, beide in de laagten en in de effene velden; akkerlieden en wijngaardeniers op de bergen en op de vruchtbare velden; want hij was een liefhebber van den land bouw.

De KJV zegt: *"2 Kron. 25:10: Also he built towers in the desert, and digged many wells: for he had much cattle, both in the low country, and in the plains: husbandmen also, and vine dressers in the mountains, and in Carmel: for he loved husbandry.*

We zien hier dat akkerbouw betekende dat er wijnstokken en de LANDMAN/AKKERLIEDEN VOOR DE WIJNSTOKKEN moesten zorgen. Kijk in:

"Joh. 15:1: Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman.

"Joh. 15:5-6: 5 Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. 6 Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.

Hier zien we dat Jezus de wijnstok is en dat zijn Vader de Landman is. Jezus brengt Israël in verband met de wijnstok en zegt dat ze de ranken van de wijnstok zijn. Dus de Landman zorgt voor de wijnstok en de ranken van de wijnstok. De Landman maakt Israël Gods landbouw/akkerbouw.

Paulus vervolgt de context in 1 Kor. 3:9 om te laten zien wat Gods gebouw is.

"1 Kor. 3:9-11: 9 Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt gij. 10 Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd; en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe, hoe hij daarop bouwe. 11 Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.

In de verzen 10 en 11 legde Paulus het fundament van Jezus Christus.

"1 Kor. 3:12-14: 12 En indien iemand op dit fundament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout, hooi, stoppelen; 13 Eens iegelijks werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks werk is, zal het vuur beproeven. 14 Zo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon ontvangen.

In de verzen 10, 12 en 14 bouwen we het gebouw op dat fundament.

“1 Kor. 3:15: Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch also als door vuur.

Paulus zei dus: *"Gods gebouw zijt gij"*.

Allen die zich afscheidden van de afvallige synagoge in Korinthe, zowel Gods akkerbouw als Gods gebouw, hadden de melk van het woord ontvangen, eerst van Paulus in de synagoge, in de vorm van het evangelie van God (in Handelingen 18:1,4,5), dat is de reeks feiten die in Romeinen 1:1-4 staan over Jezus,, zijnde:

--de Zoon van God,

--de Christus,

--opgestaan uit de dood.

Ze hadden allemaal de afvallige synagoge in Korinthe verlaten (Handelingen 18:6-11). Dat was een goede afscheiding. Paulus heeft meer van de melk van het woord gepredikt, namelijk het verlossende evangelie van Christus, tot de afgescheidenen uit de synagoge. Er waren er die het evangelie van Christus in het lichaam van Christus geloofden. En sommigen behielden hun geloof in Jezus, hun Messias die terug zou keren om vanuit Zijn koninkrijk over de aarde te regeren, door ISRAËL

Dus waren er 2 groepen in die bijeenkomst, doch ze benadrukten TE VEEL hun verschillen. Dat was de vleselijkheid waarnaar Paulus verwees, volgens:

“1 Kor. 3:3-4: 3 Want gij zijt nog vleselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist, en tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij niet naar den mens? 4 Want als de één zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij niet vleselijk?

Paulus wees hen NIET terecht omdat ze verdeeld waren. We zullen hierna zien dat Paulus de twee groepen bijeen bracht, los van de synagoge. Paulus wijst hen WEL terecht omdat ze door hun vleselijke AFGUNST en STRIID extra verdeeldheid hebben veroorzaakt.

Ze waren allemaal van het geloof waarvan Jezus de Verlosser was. En ze realiseerden zich het verschil tussen de 2 groepen in die bijeenkomst. Elke groep wist wat ze hadden geloofd, om hun eigen groep binnen te gaan. De ene groep, Israël, had geloofd dat Christus ooit als Koning naar de aarde zou terugkeren om over hen te heersen en hun zonden uit te wissen, en zij geloven dat Hij de Messias is, opgestaan uit de dood.

De andere groep, het lichaam van Christus, geloofde dat Christus aan het kruis was gestorven VOOR HUN ZONDEN, om hen hun zonden te vergeven, en dat door op die basis in Christus te geloven zij van Gods toorn gered zijn. Ze (de twee groepen) geloofden twee verschillende dingen, twee verschillende soorten goed nieuws, voor twee verschillende groepen mensen, op twee verschillende tijdstippen. Israël verminderde, terwijl het lichaam van Christus toenam. Maar ze hadden allebei dezelfde Heer Jezus Christus als hun Redder.

“1 Kor. 7:17-20: 17 Doch gelijk God aan een iegelijk heeft uitgedeeld, gelijk de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat hij also wandele; en also verordene ik in al de Gemeenten. 18 Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich geen voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid zijnde, geroepen, die late zich niet besnijden. 19 De besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der geboden Gods. 20 Een iegelijk blijve in die beroeping, daar hij in geroepen is.

Opmerking van de vertaler m.b.t. vers 20: “blijve in de “groep” daar hij in geroepen is”.

Zoals Paulus adviseerde in 1 Korintiërs 7, vers 18, kenden ze hun roeping, die iedereen had ontvangen. Tegen hen die werden genoemd "besneden", zei Paulus, "laat hij niet onbesneden worden". Ze bekeerden zich niet om het evangelie van Paulus voor hen te geloven, omdat ze besneden waren. Zij bleven Joden, bekeerd van het afvallige Israël tot de kleine kudde van het koninkrijks gelovige Israël, in de overtuiging dat ze deel zouden uitmaken van een toekomstig koninkrijk dat Jezus, de Zoon van God, hun opgestane Messias, vanuit de hemel naar Israël zou brengen.

Paulus zei ook tegen hen die als ONBESNEDENEN geroepen waren", "laat hen NIET besneden worden". Dus degenen in het lichaam van Christus moesten NIET proberen een soort hybride Israël te worden.

Paulus zei niet dat het slecht is om die verdeeldheid in die tijd te hebben. Maar hij zegt wel dat ze de nadruk moeten leggen op hun zelfde Heer, de Heer van Paulus, Apollos en Petrus.

Petrus en Apollos werkten echter samen. Ze hielpen Paulus, wetende dat Paulus predikte dat Christus het Hoofd van het lichaam was, en dat dat was wat God in die dag deed. Ze wisten ook dat Paulus zijn evangelie in de zeer nabije toekomst HET ENIGE evangelie ter redding zou zijn.

De ware besnijdenis, zich herinnerend dat ze besnedenen werden genoemd, werkte nog steeds samen met Paulus en verrichtte ondergeschikte taken.

Dus laten we teruggaan naar Kolossenzen. In Kolossenzen 4:11 hebben we naast Aristarchus en Markus:

"Kol. 4:11: En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest zijn.

Het is interessant dat Paulus in deze laatste 7 verzen van de brief 4 keer Laodicea of de Laodiceërs noemt, plus dat hij Hiërapolis noemde, en de kerk in het huis van Nymphas. Maar eerst heeft hij het over Epafra, die uit Kolosse kwam en samen met Paulus Christus diende. Paulus zei dat Epafra vurig bidt voor degenen in Kolosse, DAT ze volmaakt en volledig mogen staan in geheel de wil van God.

"Kol. 4:12-14: 12 U groet Epafra, die uit de uwen is, een dienstknecht van Christus, te allen tijde strijdende voor u in de gebeden, opdat gij staan moogt volmaakt en volkomen in al den wil van God. 13 Want ik geef hem getuigenis, dat hij groten ijver heeft over u en degenen, die in Laodicea zijn, en degenen, die in Hierapolis zijn. 14 U groet Lukas, de medicijnmeester, de geliefde, en Demas.

Na de Handelingenperiode bleef Lukas bij Paulus als zijn arts, die Paulus nodig had, omdat hij niet langer in staat was te genezen. Dan zien we dat Demas met Paulus reisde, net als anderen, dezelfde boodschap hoorde en dezelfde kansen had, maar hij verliet Paulus al snel omdat hij van deze huidige wereld hield, zoals Paulus zei in:

"2 Tim. 4:10: Want Demas heeft mij verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen, en is naar Thessalonica gereisd; Krescens naar Galatie, Titus naar Dalmatie.

Doe wat u moet doen, om GEEN Demas te worden, rampzalig los van Gods wil voor hem, en ook voor u als u er voor kiest te doen zoals Demas deed.

"Kol. 4:15-16: 15 Groet de broeders, die in Laodicea zijn, en Nymfas, en de Gemeente, die in zijn huis is. 16 En wanneer deze zendbrief van u zal gelezen zijn, maakt, dat hij ook in de gemeente der Laodicensen gelezen worde, en dat ook gij dien leest, die uit Laodicea geschreven is.

Of de rest van Paulus 'brieven nu wel of niet zijn verspreid, deze laatste 2 verzen verzekeren dat de Kolossenzen brief werd verspreid naar Laodicea, Hiërapolis, en waarschijnlijk naar Nymfas en degenen die bij hem thuis bijeenkwamen.

“Kol. 4:17-18: 17 En zegt aan Archippus: Zie op de bediening, die gij aangenomen hebt in den Heere, dat gij die vervult. 18 De groetenis met mijn hand, van Paulus. Gedenkt mijner banden. De genade zij met u. Amen.

Paulus ondertekende met zijn eigen hand. Vervolgens herinnert Paulus hen eraan dat hij gevangen zit omdat hij het evangelie verkondigt.

HET EINDE

Mike McGlathery